

Το ΖΑΓΟΡΙ μας

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ & ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Σίνα 4, 454 44 ΙΩΑΝΝΙΝΑ, Τηλ.: 26510 -74000 ΦΑΞ: 26510 -79286

Διαβάζεται από 2.000 οικογένειες Ζαγορίσιων στην Ελλάδα και σ' όλον τον κόσμο ΚΩΔΙΚΟΣ 092571

ΕΤΟΣ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟ
ΟΓΔΟΟ
ΑΡ. ΦΥΛ. 447
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ
2015

Για τη στήριξη του Περιοδικού μας

Προς
Τη Συντακτική Επιτροπή
του Περιοδικού
«Το Ζαγόρι μας»

Αγαπητοί φίλοι,

Με έκπληξη διάβασα το πρωτοσέλιδο άρθρο της Συντακτικής Επιτροπής του περιοδικού «Το Ζαγόρι μας» (Ιούλιος-Αύγουστος 2015), στο οποίο κάνει γνωστή στους αναγνώστες «τη δύσκολη πορεία που γίνεται όλο και πιο δύσκολη, όσον αφορά την έκδοση του περιοδικού. Θα είναι κρίμα μια δημιουργική πορεία 38 χρόνων, ουσιαστικής ενημέρωσης των Ζαγορίσιων, να διακοπεί άδοξα και να σταματήσει να μας ξαφνιάζει με το περιεχόμενό του κάθε μήνα παρουσιάζοντας τον παλμό της πνευματικής και κοινωνικής ζωής της περιοχής με ποικίλα ενημερωτικά θέματα.

Θα ήταν κρίμα μια πολύχρονη διαδρομή να σταματήσει να παρουσιάζει κάθε μήνα τον παλμό της Πνευματικής και κοινωνικής ζωής με ποικίλα και ενδιαφέροντα θέματα. Ως φίλος των Ζαγορίσιων από τα μαθητικά και σπουδαστικά χρόνια (να ευχαριστήσω τα μέλη του Δ.Σ. της ΙΛΕΖ που με συγκατα-

Με χαρά και πολλές ευχαριστίες, δημοσιεύουμε τη συγκινητική επιστολή στήριξης και συμπαράστασης στο Περιοδικό μας, που διέρχεται μια περίοδο οικονομικής δυσπραγίας, ύστερα από 38 χρόνια από την έκδοσή του, του φίλου Λυκειάρχη Νίκου Υφαντή.

Από τη Λεσινίτσα Βορείου Ηπείρου (όπως ήταν και το όνομα του Βρυσχωρίου στο Ζαγόρι μας), ο Νίκος είναι αναγνώστης του περιοδικού μας και συχνά κείμενα και σχόλιά του, τιμούν και κοσμούν τις σελίδες του.

Για τη σημερινή του επιστολή και πάλι χίλια ευχαριστώ από τη Συντακτική Επιτροπή.

ριθμούν μεταξύ των φίλων τους) τολμώ να γράψω ότι η διακοπή της έκδοσης του Περιοδικού θα αποτελέσει βαρύ πλήγμα για το Ζαγόρι και τις ομορες επαρχιακές περιοχές.

«Το Ζαγόρι μας», φορέας πνευματικός και πολιτιστικός, προάγει, συν τοις άλλοις, και την επιστημονική έρευνα, ανιχνεύοντας και αναδιφώντας στοιχεία, με απώτερο στόχο να διασωθούν οι κρίκοι της αλυσίδας που ενώνουν τις γενιές του χθες με τις γενιές του σήμερα. Η προβολή και προαγωγή της πλούσιας τοπικής παράδοσης και η ενασχόληση με τη λαογραφία, την εθνογραφία, την ιστορία και γενικά τη ζωή του τοπικού στοιχείου που αντέχει και επιβιώνει στην πατρογονική γη. Και ακόμη η ανάδειξη της ζαγορίσιας πνευματικής

φυσιογνωμίας από τις κύριες φιλοδοξίες του περιοδικού. Η συστράτευση όλων των Ζαγορίσιων «όπου γης» για οικονομική στήριξη είναι απαραίτητη για τη συνέχιση της έκδοσης του περιοδικού, για να μπορούν να αναζητούν και να ανευρίσκουν οι επερχόμενες γενιές και τις ρίζες του, αλλά, συγχρόνως, να αποτελεί ανάχωμα στη λησμονιά που φέρνει ο χρόνος. «Το Ζαγόρι μας», ίσως, είναι το μοναδικό μέσο επικοινωνίας όλων των Ζαγορίσιων και όχι μόνο. Οι μικρές ειδήσεις (θάνατοι, γάμοι, γεννήσεις, βαπτίσεις, γιορτές θρησκευτικές και άλλες) αποτελούν την επικοινωνιακή ουσία και εκείνων που ζουν μακριά από τον τόπο της καταγωγής τους και εκείνων που παραμένουν θεματοφύλακες του τόπου τους.

Είμαι βέβαιος ότι οι Ζαγορίσιοι θα ανταποκριθούν στη θερμή παράκληση της Συντακτικής Επιτροπής και «θα βάλουν πλάτη» για τη συνέχιση του θαυμάσιου περιοδικού.

Φιλικά
Νίκος Υφαντής

Ανακοίνωση

Βρισκόμαστε στη δυσάρεστη θέση να κάνουμε γνωστό, για τρίτη φορά από τις στήλες του περιοδικού μας, σχετικά με την καθυστέρηση των συνδρομών εκ μέρους ενός μεγάλου αριθμού συνδρομητών με οφειλόμενο ποσό συνολικά 17.190 ευρώ, κατά πόλεις συνδρομητών ως κάτωθι.

Κατά πόλεις:

Ιωάννινα	7.410
Ζαγόρι	1.980
Αθήνα	5.310
Θεσσαλονίκη	570
Άλλες πόλεις	1.920
Σύνολο	17.190

Ειδικά απευθυνόμαστε στους Γιαννιώτες συνδρομητές να προσέλθουν εντός του μηνός να εξοφλήσουν το χρέος τους χωρίς να περιμένουν τον ειδικό εισπράκτορα ο οποίος επιβαρύνει το περιοδικό μας με τα εισπρακτικά.

«Το ΖΑΓΟΡΙ μας»

Χρονογράφημα**Μήνυμα Σεπτέμβρη:
Να ανοίξουν τα Σχολεία!****Σταύρου Συκιώτη**

Στη ροή του αέναου χρόνου, αποχαιρέτισαμε τον καλοκαιρινό Αύγουστο, που φέτος τα σαρανταπεντάρια λιοπύρια του ήταν περιορισμένα και υποδεχτήκαμε, στη σειρά του, τον Σεπτέμβρη.

Είναι η αφετηρία του φθινοπώρου, η αλλαγή του χρονικού σκηνικού. Είναι η άλλη πλευρά ή εικόνα της Άνοιξης και του Καλοκαιριού. Χαρακτηριστικές οι διαφορές στην καιρική κατάσταση, τη φύση, την παραγωγή και στη ζωή των ανθρώπων.

Είναι η αντιπαράθεση της αναγέννησης, της ανάπτυξης, του φωτός και της χαράς, με τον μαρasmus, τη φθορά, το θλιμμένο ουρανό, τη μουντή ατμόσφαιρα, την ψυχολογική μελαγχολία.

Ωστόσο, όλα αυτά τα χαρακτηριστικά είναι έκφραση ζωής. Κι όποιος αποδέχεται τη ζωή, στην πραγματικότητά της, τη ζει, τη γεύεται, την απολαμβάνει σε όποια της μορφή, φιλοσοφημένα και με στωικότητα. Κάθε τι, μέσα στη ζωή, έχει την αξία του και τη νομοτέλειά του. Είναι συνεπώς μια μεταποίηση της Δημιουργίας. Ο Χρόνος δεν είναι μόνο ατέλειωτος, αλυσίδα του ημερόνυκτου. Είναι, κύρια, το όχημα της ζωής. Μ' αυτόν ξετυλίγεται η ζωή, δημιουργεί και μεταπλάθεται ατέρμονα. Ο Χρόνος είναι μετρήσιμο μέγεθος. Το αριθμητικό μας σύστημα καταγράφει την συνεχή ροή του, όπως αντίστοιχα και παράλληλα καταγράφει και τη ροή της ζωής. Ήδη, μετρούμε τον ένατο μήνα του δύο χιλιάδες δέκατου πέμπτου χρόνου, μετά Χριστόν.

Αναμφίβολα, τα διάφορα χαρακτηριστικά δεν παρουσιάζουν τα δύο αυτά χρονικά διαστήματα, δηλαδή Άνοιξη και Καλοκαίρι και φθινόπωρο - Χειμώνα. Επηρεάζουν και διαμορφώνουν τις σκέψεις και τα συναισθήματα των ανθρώπων

και επηρεάζουν τις δραστηριότητες, τη δημιουργικότητα και τον εν γένει τρόπο και αξιολόγηση της ζωής των.

Σχετικά σ' ένα παλιό του χρονογράφημα (19-10-65) ο **Πάυλος Παλαιολόγος**, με βάση την παραπάνω χρονική αντιπαράθεση, σημειώνει: «**Μεγάλος δάσκαλος της Ειρήνης και του ρεμθασμού το φθινόπωρο, αποπλίζει τις ψυχές και κατευνάει τον πυρετό της δημιουργίας**».

Είναι πολλά τα χρόνια (κάποιες δεκαετίες) που η «**δεύτερη σελίδα**» του «Ζαγοριού μας» υποδέχεται κάθε Σεπτέμβρη, με τις σκέψεις και τα γραπτά της. Η εποχή αυτή παρουσιάζει πληθώρα δραστηριοτήτων, προσαρμογή ζωής των ανθρώπων κλπ., όπως ο τρύγος, η συγκομιδή καρποφορίας, κλπ. και επιπλέον οι νέες καιρικές συνθήκες. Γι' αυτά έχουμε γράψει, περιοδικά.

Υπάρχει, ωστόσο, ένα φαινόμενο που συνδέεται άρρηκτα με τον Σεπτέμβρη, από πολύ παλιά, κύριο γεγονός του μήνα. Είναι το «**άνοιγμα των Σχολείων**».

μένης ζωής, που σίγουρα επηρεάζει την καθημερινότητα του όποιου περιβάλλοντος.

Μεταφερόμενος στην παιδική μου ηλικία, θυμάμαι πως κατά τη λειτουργία του Δημοτικού Σχολείου, το καμπανάκι της εκκλησίας θα χτυπούσε πρωί και απόγευμα (λειτουργούσαν τότε και απόγευμα - αναφέρομαι σε χωριό) και οι μεταλλικοί κώδωνες του σχολείου ανάγγελλαν την έναρξη και το τέλος των διαλειμάτων. Μ' αυτόν τον τρόπο και οι άνθρωποι του χωριού είχαν μια κάποια συνείδηση του χρόνου και της μέρας.

Αναμφίβολα το θέμα λειτουργίας των Σχολείων, γενικότερα, της Παιδείας, ενός Κράτους, είναι πρωταρχικό και θεμελιώδες και σίγουρα απασχολεί κάθε μικρή ή μεγάλη Κοινωνία. Εδώ συνδέσαμε το άνοιγμα των σχολείων στην ατμόσφαιρα που δημιουργείται με την ευκαιρία της λειτουργίας και τη συνέχεια του. Γύρω, άλλωστε, από το θέμα Σχολείο, υπάρχουν κλάδοι δραστηριότητας όπως ο εμπορικός, ο φροντιστηριακός, βιβλιοπωλεία κλπ. που συνδέονται με το Σχολείο και φυσικά ο Σεπτέμβρης του ενεργοποιεί, μετά την ανασταυλα των θερινών διακοπών.

Ο κάθε Σεπτέμβρης ταυτίζεται με κάθε καινούρια σχολική χρονιά και απευθύνεται σε μικρούς και μεγάλους μαθητές, δασκάλους και καθηγητές, γονείς και Πολιτεία. Είναι μια γενική αναστάτωση, που ξεκινάει, αρχικά από τις οικογένειες, που έχουν παιδιά, που πρέπει να παρακολουθήσουν σχολείο (Δημοτικό). Κάθε ξεκίνημα ζωής έχει τα προβλήματά του και την ψυχολογία του.

Αναμφίβολα, το Σεπτέμβριανό **άνοιγμα** των Σχολείων, θα έλεγα πως είναι μια μικρή «Επανάσταση»! Από τη μέρα που αρχίζει η καθημερινή λειτουργία των σχολείων, δονείται εκκωφαντικά από τις παιδικές φωνές ψηλών τόνων και έντονες. Ο θόρυβος αυτός, όταν τελειώνουν τα μαθήματα των σχολείων, στους αστικούς δρόμους των οικισμών πόλεων, κωμοπόλεων και χωριών από τα σπίτια τους ή προς το Σχολείο. Φυσικά, στη διαδρομή δεν λείπουν οι έντονες φωνές, τα πειράγματα μεταξύ τους, οι διαπληκτισμοί ή τα «τσιρίγματα τους». Ένα φαινόμενο ενεργοποιη-

**ΛΟΓΙΣΤΙΚΟ -
ΦΟΡΟΤΕΧΝΙΚΟ
ΓΡΑΦΕΙΟ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΝΤΙΝΑΛΕΞΗΣ Π.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ
Msc στα Εφαρμοσμένα
Οικονομικά**

Σπ. Λάμπρου 34 - Ιωάννινα
Τηλ.: 26510 26208
Κιν.: 6944 681912
e-mail: jntinalaxis@gmail.com

Κάποιες σκέψεις για την ιδιαίτερή μου πατρίδα, τη Λάιστα**Προς τη Διοίκηση
του Δήμου Ζαγοριού**

Πιστεύοντας πως θα πραγματοποιούνταν η εδώ και χρόνια λειτουργούσα τον Δεκαπενταύγουστο στην πλατεία του χωριού Λαϊκή Συνέλευση, τα όσα σκεφτόμουν να αναφέρω σε αυτήν τα είχα γραμμένα, για αποφυγή παρεξηγήσεων και παρερμηνειών.

Επειδή, όμως, αυτή δεν πραγματοποιήθηκε, για να μην ακούσουν, κάποιοι, κατά δήλωσή τους, τον Καθηγητή Ι. Κογκούλη, ο οποίος θυσίασε δέκα (10) χρόνια από τη νιότη του για την κατασκευή της πλατείας των Παμμεγίστων Ταξιαρχών, την οποία οι ίδιοι απολαμβάνουν, να μιλά σε αυτήν (τόση απέχθεια στο πρόσωπό του!!!), τα καταθέτω εγγράφως στις Δημοτικές αρχές της ιδιαίτερής μου πατρίδας, της Λάιστας, ώστε αυτές να ενημερωθούν και να τοποθετηθούν σε αυτά.

Ελπίζω ότι η Διοίκηση του Δήμου θα ευαισθητοποιηθεί και, θέλω να πιστεύω, πως επί αυτών θα μου απαντήσει εγγράφως.

Εισαγωγικά, επειδή πολλές φορές, όταν γίνεται αναφορά σε Σύλλογο, χωρίς αυτός να προσδιορίζεται, κάποιοι Λαϊστινοί εννοούν τον Ορειβατικό, θα ήθελα να δηλώσω πως υπάρχει και κάποιος άλλος Σύλλογος, ο Μορφωτικός, έστω και εάν επιχειρείται το «κόντεμά» του, ή και ακόμη η διαγραφή του από την ιστορία της Λάιστας, και όχι μόνο.

Η ιστορία του χωριού θα κρίνει τόσο τους δύο Συλλόγους, όσο και αυτούς που τελευταία ανακάλυψαν τη Λάιστα και στρέφονται εναντίον μου, όσο, επίσης, και όσους από τη θέση του κοινοτάρχη, του γραμματέως κ.ο.κ. δραστηριοποιήθηκαν σε αυτήν.

Το έργο που υλοποιήθηκε, μέσω του Μορφωτικού Συλλόγου, μπορεί κάποιος να το πληροφορηθεί στην ιστοσελίδα:

laista1.wordpress.com

**Α. Αναφορά σε γεγονότα ή για
να μη ξεχνιόμαστε...**

1. Το σχολείο. Ως γνωστόν, το κτήριο του σχολείου, το οποίο ανήκει στο Δήμο, τα τελευταία χρόνια ανακαινίστηκε. Επί προεδρίας στο Μορφωτικό Σύλλογο του πατριώτη Γ. Μέρτζιου, το σχολείο παραχωρήθηκε από το Δήμο για χρήση και στους δύο Συλλόγους. Συγκεκριμένα, η μεγάλη αριστερή αίθουσα δόθηκε στο Μορφωτικό Σύλλογο, ενώ η δεξιά στον Ορειβατικό.

Ο Μορφωτικός Σύλλογος φρόντισε για την περιποίηση της αίθουσας με την τοποθέτηση κουρτινών και τον εξοπλισμό με απαραίτητα αντικείμενα. Συγκεκριμένα ο Γ. Μέρτζιος προμηθεύθηκε από το Γαλλικό Ινστιτούτο Ιωαννίνων, το οποίο έκλεισε, δεκαπέντε (15) νέου τύπου θρανία, τριάντα (30) καρέκλες, ένα (1) γραφείο και μία (1) βιβλιοθήκη.

Όταν, μετά τον πατριώτη Γεώργιο Μέρτζιο, ανέλαβα εκ νέου την Προεδρία του Μορφωτικού Συλλόγου, έφερα από τη Θεσσαλονίκη, για τον εξοπλισμό της εν λόγω αίθουσας, εκατό (100) καρέκλες sato και έξι βιβλιοθήκες ντέξιον. Παράλληλα, έφερα και σκοπευτήριο, το οποίο τοποθέτησα στο ισόγειο του σχολείου. Όταν ανακαινίστηκε το σχολείο **ΟΛΑ** τα έπιπλα του Μορφωτικού Συλλόγου πετάχτηκαν με απαράδεκτο τρόπο. Οι γυρολόγοι πήραν τις κατεστραμμένες καρέκλες και βιβλιοθήκες, και τις πούλησαν για παλιοσιδερά.

Το προηγούμενο Δημοτικό συμβούλιο του Δήμου, με πρόταση του τότε Προέδρου του τοπικού συμβουλίου της Λάιστας, έδωσε το σχολείο, στο οποίο προσωπικά φοίτησα για έξι (6) χρόνια, προς χρήση **καθ' ολοκληρία στον Ορειβατικό Σύλλογο**.

Η Διοίκηση του Ορειβατικού Συλλόγου ασμένως δέχτηκε την προσφορά και τον εξοβελισμό από το σχολείο του Μορφωτικού Συλλόγου. **Να το χαιρέται...**

Ασφαλώς, προσωπικά μου είναι αδιάφορη η τέτοιου είδους προσβλητική συμπεριφορά του Δήμου, της τοπικής αυτοδιοίκησης της Λάιστας και του Ορειβατικού Συλλόγου απέναντι στον Μορφωτικό Σύλλογο. Επειδή, όμως, η Διοίκηση έχει συνέχεια, ο Δήμος:

Ιωάννη Β. Κογκούλη

– Οφείλει να αποζημιώσει τον Μορφωτικό Σύλλογο για την καταστροφή των επίπλων με τα οποία αυτός εξόπλισε την αίθουσα που του είχε παραχωρηθεί.

2. Υποσχέσεις σε Λαϊκές Συνελεύσεις.

α) Στην τελευταία λαϊκή συνέλευση ζήτησα, για λογαριασμό του Μορφωτικού Συλλόγου, να μου δοθούν από τον Δήμο τέσσερις προβολείς, προκειμένου να φωτιστεί το ρέμα από το μπάσκετ μέχρι τη γέφυρα Ταξιαρχών. Η παριστάμενη στη λαϊκή Συνέλευση Δημοτική αρχή μου υποσχέθηκε πως θα μου τους δώσουν. Οι εν λόγω προβολείς βρέθηκαν, με διάφορες δικαιολογίες, να φωτίζουν το χώρο του σχολείου. Εδώ παρενθετικά σημειώνω πως για τη ανάδειξη του ρέματος, κατ'αντιστοιχία με ό,τι γίνεται σε άλλες περιοχές της πατρίδας μας, κατέβαλα ποσό πάνω από δύο χιλιάδες πεντακόσια (2.500) ευρώ. Και φέτος καθαρίστηκε το ρέμα με την καταβολή σχετικού ποσού.

β) Στην ίδια λαϊκή συνέλευση ζήτησα από την τότε δημοτική αρχή να μου δοθούν πέντε μεγάλες πλαστικές σωλήνες για να τοποθετηθούν στα ρέματα του δρόμου προς τον άγιο Γεώργιο. Και αυτό το αίτημα η παριστάμενη στη λαϊκή Συνέλευση Δημοτική αρχή μου υποσχέθηκε πως θα το ικανοποιήσει. Τότε, κάποιο αριθμό σωλήνων ζήτησε και ο Ορειβατικός Σύλλογος για το μύλο. Η Διοίκηση του Δήμου ανταποκρίθηκε στο αίτημα του Ορειβατικού Συλλόγου. Σε μας οι σωλήνες δε δόθηκαν. Τα συμπεράσματα είναι του αναγνώστη...

γ) Στην εν λόγω λαϊκή Συνέλευση επανέλαβα το αίτημά μου προκειμένου το γκρέιντερ του Δήμου να καθαρίζει τουλάχιστο δύο φορές το χρόνο το δρόμο Λάιστας - Βοβούσας, περιφερειών που ανήκουν στο Δήμο. Κάτι που τότε έγινε αποδεκτό, χωρίς ασφαλώς να υλοποιηθεί και μάλιστα όπως πρέπει. Εδώ παρενθετικά αναφέρω πως, με διαρκείς οχλήσεις μου, ο Περιφερειάρχης Αλέκος Καχριμάνης κατάφερε να χαρακτηριστεί το οδικό δίκτυο Βοβούσας-Λάιστας ως επαρχιακό, ενώ τότε κάποιοι αγωνίζονταν να χαρακτηριστεί ως επαρχιακό το οδικό δίκτυο Βοβούσας-Μόρφας-Γυφτοκάμπου. Μάλιστα, στο παρά πέντε, τον Σεπτέμβριο του 2008 χάσαμε την ευκαιρία να ασφαλοστρωθεί το εν λόγω οδικό δίκτυο, κάτι που εκείνο το χρονικό διάστημα επιτεύχθηκε με οδικά δίκτυα άλλων βλαχοχωριών.

Β. Γενικότερες βασικές προτάσεις για έργα στο χωριό

1. Η κατασκευή της γέφυρας. Τόσο ο Πρόεδρος του χωριού όσο και άλλοι πατριώτες, αλλά και η Διοίκηση του Δήμου, γνωρίζει τις επανειλημμένες οχλήσεις για την κατασκευή της γέφυρας στο ποτάμι κάτω από τον άγιο Δημήτριο. Ο ίδιος προσφέρθηκε, όσες φορές χρειαστεί, να κατέβω στα Γιάννενα για παραστάσεις στην Περιφέρεια. Κάτι τέτοιο δεν κατέστη δυνατό. Ο Περιφερειάρχης φέτος σε εκδήλωση στην Ηπειρωτική Εστία Θεσσαλονίκης για την απελευθέρωση των Ιωαννίνων, με διαβεβαίωσε πως υπάρχουν τα χρήματα για την κατασκευή της, όμως ο μηχανικός δεν έχει ολοκληρώσει τη μελέτη...

2. Ο δρόμος προς Βοβούσα. Επειδή ο Δήμος έχει κάποια μηχανήματα, μεταξύ των οποίων κάποιο μηχανήμα, ειδικό για το άνοιγμα αυλακίων και ένα γκρέιντερ, ζητώ από την Δημοτική αρχή με το μεν πρώτο μηχανήμα να ανοίγονται και να

Πρώτο ορεινό φεστιβάλ Βωβούσας: Μια προσέγγιση

Τις πρώτες οκτώ ημέρες του Αυγούστου έλαβε χώρα στη Βωβούσα ένα πρωτότυπο φεστιβάλ. Το φεστιβάλ της Βωβούσας (εκτός από μία εναλλακτική προσέγγιση στο στερεότυπο πως η καρδιά της Ελλάδας χτυπά μόνο στις παραθαλάσσιες περιοχές της χώρας το καλοκαίρι) έφερε στην επιφάνεια την παράδοση που έχουν οι άνθρωποι του Ζαγοριού. Μια παράδοση που υπαγορεύει πως ανάμεσα στα κακοτράχαλα μονοπάτια, τα δύσβατα δάση και τα όμορφα ποτάμια, ο άνθρωπος κατάφερνε, παρά τις δυσκολίες να παράγει πολιτισμό.

Βεβαίως μόνο αφαιρετική σύγκριση μπορεί να γίνει ανάμεσα σε ένα μονότοξο γεφύρι, ένα αρχοντικό με εντυπωσιακές τοιχογραφίες και ένα οκταήμερο φεστιβάλ με 5 εκθέσεις φωτογραφίας, 5 ομιλίες, 5 ειδικές εκδηλώσεις, 7 εργαστήρια και προβολές ταινιών που αντιστοιχούσαν σε 36 ώρες συνολικά (!). Μπορεί το γεφύρι και το αρχοντικό να μένουν ανεξίτηλα ως αρχιτεκτονήματα στο χρόνο, όμως οι έννοιες που τα περιβάλλουν μεταβάλλονται. Σήμερα, στην καλύτερη των περιπτώσεων, αντιμετωπίζονται ως τουριστικός πόρος. Προσωπικά πιστεύω πως στόχος ενός ορεινού φεστιβάλ στο Ζαγόρι είναι –εκτός των άλλων– να δημιουργήσει χρονικές γέφυρες πολιτι-

σμού, που να συνδέουν το ιστορικό παρελθόν με το σήμερα. Το φεστιβάλ της Βωβούσας έχτισε τέτοιες γέφυρες με ομιλίες όπως «Η πολυφωνία και το ηπειρωτικό τραγούδι», με εκθέσεις φωτογραφίας όπως αυτές του Μπαλάφα με θέμα «Το αντάρτικο στην Ήπειρο» και του Ζήση με θέμα «Ζαγόρι μπροστά από τον ήλιο», αλλά και προβολές ντοκιμαντέρ όπως «Τα Γιάννενα του στοχασμού και των θρύλων» σε σκηνοθεσία Π. Κυπαρίση και Φ. Δούσκου.

Εκτός από τον προφανή τρόπο γεφύρωσης παρόντος και παρελθόντος, όπως σκιαγραφήθηκε παραπάνω, το φεστιβάλ λειτουργήσε συνδυαστικά και με άλλους δυο τρόπους. Αρχικά ενέταξε στον σχεδιασμό των εκθέσεων ένα κομμάτι του Ζαγοριού που χάνεται. Και αυτό δεν είναι άλλο από το Ζαγόρι του μόχθου. Εκθέσεις φωτογραφίας, καθώς και ορισμένες από τις προβολές, έλαβαν χώρα σε αποθήκες ξυλοκόπων και ξυλουργών. Έτσι, μια από τις βασικότερες οικονομικές δραστηριότητες του Ανατολικού Ζαγοριού, η υλοτομία, συνδυάστηκε αρμονικά με πρωτότυπες πτυχές των τεχνών και του θεάματος. Ο παραπάνω συνδυασμός γινόταν κατανοητός από τον επισκέπτη χωρίς την προϋπόθεση μιας βαθιάς ιστορικής γνώσης. Στον εκθεσιακό χώρο, τόσο τα εργαλεία όσο και η

μυρωδιά από το πριονίδι που (ευτυχώς) παρέμεινε επίμονα κατά τη διάρκεια των εκθέσεων, τον οδηγούσαν να ανασυνθέσει μόνος του το ιστορικό παρελθόν και παρόν του χώρου.

Το φεστιβάλ Βωβούσας αποτέλεσε την μετεξέλιξη δύο, μικρότερης κλίμακας, εκδηλώσεων που είχαν γίνει τα δυο προηγούμενα καλοκαίρια, στο ίδιο μέρος και είχαν στόχο την αντίσταση των κατοίκων στην επικείμενη εκτροπή του Αώου, που θα οδηγούσε στην καταστροφή της εύθραυστης ισορροπίας χλωρίδας και πανίδας στην περιοχή. Φέτος, διατηρήθηκε η οικολογική προσέγγιση μέσω της προβολής ντοκιμαντέρ από πολλά μέρη του κόσμου που εξέθεταν παγκόσμιους οικολογικούς προβληματισμούς. Έτσι λοιπόν ζητήματα που αφορούν άμεσα στο Ζαγόρι, όπως η προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος, είτε από τον εχθρό του άμετρου «εκσυγχρονισμού» είτε από έργα όπως η εκτροπή του Αώου, προβλήθηκαν μέσω μιας παγκόσμιας οπτικής.

Τέλος οι άνθρωποι προβληματισμοί που αφορούν όλο το Ζαγόρι, ήταν ενταγμένοι σε ένα ευρύτερο κοινωνικό πλαίσιο. Σε αυτό συνέβαλλε και η έκθεση του Αλβανού φωτορεπόρτερ Enri Canaj: ένα φωτορεπορτάζ για τα 4,5 εκατομμύρια των Σύριων προσφύγων που η κρίση

στην χώρα τους, τους οδήγησε να παγιδευτούν στην χώρα μας, στον δρόμο προς μια αφιλόξενη, για τους ίδιους, Ευρώπη. Για τον Ζαγορίσιο θεατή, η ξενιτιά είναι ένα πονεμένο και πολυτραγουδισμένο φαινόμενο.

Επομένως η θεματολογία της έκθεσης του Canaj δεν μπορεί παρά να τον αγγίζει βαθιά. Έτσι κι αλλιώς, ένα ηπειρωτικό μοιρολόι πιθανότατα καλύπτει ηχητικά και συναισθηματικά όλων των ειδών τους ξενιτεμούς. Το Ζαγόρι είναι ένας ιδιαίτερος τόπος που μπορεί και παντρεύει εξαιρετικά πολλά και σύνθετα ζητήματα, αναλογικά με το μέγεθός του. Και το φεστιβάλ της Βωβούσας προσέφερε σε όσους το επισκέφτηκαν πολλά ερεθίσματα, ανακαλώντας όλες τις αισθήσεις.

Αντί επιλόγου επέλεξα να παραθέσω μία φράση, παρμένη από το βιβλίο του Αρτιστινού, Ι. Σαραλή (1957), με τίτλο «Ζαγόρι», από το σχετικό κεφάλαιο που αναφέρεται στο χωριό της Βωβούσας... «Με όλ' αυτά η Βωβούσα σε κατακτά και σαν την αφήνεις γοητευμένος, δίνεις στον εαυτό σου την υποσχέση πως είσαι αποφασισμένος και πάλι να την επισκεφθείς, μ' όλες τις ταλαιπωρίες που σου επιφυλάσσει ο μακρινός δρόμος της». Και του χρόνου, δυνατότερο!

Φαίδων Μουδούπουλος
- Αθανασία

Πολιτιστικός Αύγουστος στο Τρίστενο

του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

2) Τσεσμελής Δημήτρης, εισήλθε στο τμήμα Πληροφορικής του Εθν. και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

3) Μαντέλου Βασιλική, εισήλθε στο Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο, στο τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών.

4) Μαντέλου Νάγια, εισήλθε στο τμήμα Φαρμακευτικής στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Επίσης συνεχάρη εκ μέρους του Δ.Σ. της Αδελφότητας την Φοίβη Καρατζόγλου, κόρη της

Αμαλίας Μπιτχαβά που συμμετέχει στην Εθνική Ελλάδα ομάδας Βόλεις Παγκορασίδων κάτω των 15 ετών και φέτος το καλοκαίρι στο Βαλκανικό Πρωτάθλημα Βόλεις, που διεξήχθη στην Τουρκία, η ομάδα της πήρε το χάλκινο μετάλλιο. Της ευχήθηκε υγεία και πάντα επιτυχίες.

Στη συνέχεια η Λυδία Παπαβασιλείου παρουσίασε μια καταπληκτική χορογραφία με τον παιδικό χορευτικό όμιλο. Ο κόσμος χειροκροτούσε και με τα κινήτά του τηλέφωνα έπαιρνε ασταμάτητα φωτογραφίες. Το μικρότερο ήταν μόλις 4 ετών.

Νότα Βάσιου
Φάνης Πασπαλιάρης

Αποτελέσματα εκλογών 20 Σεπτ. 2015 στο ΖΑΓΟΡΙ

ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Χρήστος Μαντάς Γιάννης Στέφος Μερρόπη Τζούφη Γιάννης Καραγιάννης Κώστας Τασούλας

Νομός Ιωαννίνων

ΣΥΡΙΖΑ	39,53 %	36.968
ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ	28,31 %	26.478
ΔΗΜΟΚΡ. ΣΥΜΠΑΡΑΤΑΞΗ	7,43 %	6.951
ΚΚΕ	5,51 %	5.155
Χρυσή Αυγή	4,75 %	4.441
Ποτάμι	3,55 %	3.322
Ένωση Κεντρώων	2,53 %	2.368
Ανεξάρτητοι Έλληνες	2,52 %	2.354
Λαϊκή Ενότητα	2,29 %	2.143
ΑΝΤΑΡΣΥΑ	1,07 %	997
Κοινωνία	0,63 %	586
Δημιουργία, ξανά!	0,47 %	441
Ε.Π.Α.Μ)	0,46 %	427

Δήμος Ζαγοριού

Εγγεγραμμένοι:8.027

Ψήφισαν:4.233 (52,73%)

ΝΔ	37,04%	1.527	ΚΚΕ	3,15%	130
ΣΥΡΙΖΑ	34,73%	1.432	ΑΝΕΛ	3,10%	128
Δημοκρ. Συμπαράταξη	7,57%	312	Το Ποτάμι	2,74%	113
Χρυσή Αυγή	4,44%	183	Λαϊκή Ενότητα	2,16%	89

ΔΗΜΟΣ ΖΑΓΟΡΙΟΥ	ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ	ΨΗΦΙΣΑΝ	ΕΓΚΥΡΑ	ΣΥΡΙΖΑ	ΝΔ	ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ	ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΜΠΑΡΑΤΑΞΗ	ΤΟΤΑΜΙ	Κ.Κ.Ε	ΑΝΕΛ	ΕΝΩΣΗ ΚΕΝΤΡΩΩΝ	ΛΑΕ	ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΕΕΚ
91	ΜΗΛΙΩΤΑΔΩΝ ΔΕΜΑΤΙΟΥ ΠΟΤΑΜΙΑΣ	300	148	144	63	46	4	20	3	2	3	3	0
92	ΔΕΜΑΤΙΟΥ	379	135	128	55	46	1	11	2	2	4	4	2
93	ΑΝΘΡΑΚΙΤΗ	106	62	62	16	35	2	3	1	2	0	1	1
94	ΓΡΕΒΕΝΠΙΟΥ	351	171	166	61	67	6	7	5	4	2	3	5
95	ΔΟΛΙΑΝΗΣ (ΝΕΟΥ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ)	91	58	58	9	27	3	7	2	0	1	1	4
96	ΕΛΑΤΟΧΩΡΙΟΥ	229	114	106	23	51	3	11	6	1	5	0	1
97	ΙΤΕΑΣ	324	132	125	43	58	5	2	4	3	2	4	3
98	ΚΑΒΑΛΛΑΡΙΟΥ	159	73	73	22	28	4	5	2	2	1	4	1
99	ΚΑΡΥΩΝ	145	86	85	23	38	6	7	3	2	1	1	2
100	ΚΑΣΤΑΝΩΝΟΣ	70	40	40	4	31	3	0	0	0	0	1	0
101	ΜΑΚΡΙΝΟΥ	67	40	39	12	23	2	0	1	0	1	0	0
102	ΠΕΤΡΑ	360	176	169	52	74	2	25	6	0	8	2	0
103	ΤΡΙΣΤΕΝΟΥ	191	89	87	36	27	0	8	1	6	3	0	3
104	ΦΛΑΜΠΟΥΡΓΙΟΥ	173	88	87	40	29	3	6	3	2	2	0	0
105	ΒΟΒΟΥΣΑΣ	301	150	148	36	65	8	6	12	5	4	8	2
106	ΑΓΙΟΥ ΜΗΝΑ	85	43	42	19	10	3	0	2	3	4	1	0
107	ΑΝΘ ΠΕΔΙΝΩΝ	280	119	116	47	26	0	6	4	13	4	2	5
108	ΑΡΙΣΤΗΣ	358	179	176	62	70	5	11	5	5	3	1	8
109	ΑΣΠΙΡΓΕΛΩΝ	331	200	195	77	28	11	27	5	23	7	3	3
110	ΒΙΤΣΑΣ	269	151	145	45	53	4	15	2	4	9	3	3
111	ΔΙΚΟΥΡΦΟΥ	116	63	63	26	19	0	3	1	3	3	1	5
112	ΔΙΛΟΦΟΥ	67	29	29	12	14	1	0	0	0	2	1	0
113	ΔΙΠΟΤΑΜΟΥ	72	36	34	22	5	2	1	0	1	1	0	0
114	ΕΛΑΤΗΣ	95	55	52	21	14	1	6	0	0	4	3	1
115	ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΥ	191	112	113	42	24	15	7	1	4	8	2	3
116	ΚΑΛΟΥΤΑ	88	42	41	14	13	2	4	2	1	0	1	3
117	ΚΑΤΩ ΠΕΔΙΝΩΝ	126	59	57	24	13	5	1	2	6	0	0	4
118	ΜΑΝΑΣΣΗ	57	38	38	25	10	0	0	0	2	1	0	0
119	ΜΕΣΟΒΟΥΝΙΟΥ	172	83	83	54	7	5	7	0	3	4	1	0
120	ΜΟΝΟΔΕΝΔΡΙΟΥ	181	108	104	23	51	3	10	1	2	4	5	1
121	ΠΑΠΙΓΚΟΥ	338	167	162	40	73	14	6	6	1	6	6	3
122	ΒΡΑΔΕΤΟΥ	81	49	49	21	26	0	0	0	0	1	1	0
123	ΒΡΥΣΟΧΩΡΙΟΥ	226	130	129	43	53	4	18	2	0	2	4	3
124	ΗΛΙΟΧΩΡΙΟΥ	89	47	46	9	28	1	4	0	2	1	2	7
125	ΚΑΠΕΣΟΒΟΥ	97	44	40	29	15	0	6	2	4	2	1	0
126	ΚΗΠΩΝ	129	54	54	23	17	4	5	0	1	2	0	1
127	ΚΟΥΚΚΟΥΛΙΟΥ	170	120	119	22	70	13	5	4	0	3	1	0
128	ΛΑΙΤΑΣ	190	102	100	44	35	4	2	2	7	1	1	1
129	ΛΕΙΠΟΚΑΡΥΑΣ	94	58	57	26	15	4	1	2	3	2	0	3
130	ΝΕΓΑΔΩΝ	105	42	41	17	10	4	0	0	4	1	1	2
131	ΣΚΑΜΝΕΛΛΙΟΥ	331	168	166	44	77	6	13	2	0	5	9	3
132	ΤΣΕΠΕΛΟΒΟΥ	436	263	252	74	90	15	28	17	5	9	3	4
133	ΦΡΑΓΓΙΔΩΝ	172	85	83	32	27	5	8	0	2	2	3	2
ΣΥΝΟΛΟ:	8192	4233	4123	1432	1527	183	312	119	138	138	47	-	35
ΕΚΛΟΓΕΣ ΓΕΝΑΡΗ 2015	8.507	4.479	4.389	1.605	1.559	172	276	189	138	138	47	-	35

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ e-mail

Εκεί που χαριεντίζαμε σ' ένα παραδείσιο μπάρο, πα-
ρέα με τους προαποβίωσαντες,
τον μπάρμπα το Νικήτα⁽¹⁾, τον
εξάδελφό μου Τάκη⁽²⁾, τον Καν-
τή τον δάσκαλο⁽³⁾ και τον Μη-
τρο Τζούβαλο, κουτοποίνοντας
ένα μπουκάλι τσίπουρο με μπα-
καλιάρo σκορδαλιά, ένα τσίπου-
ρο-αγίασμα- που το'χα ανεβά-
σει ειδικά γι' αυτούς, σιγουρεμέ-
νο κάτω απ' τις στρωσιές των
λουλουδιών της κάσας μου, να
και καταφθάνει πτεροπίνοντας
ξανθούλης άγγελος, θεληματά-
ρης του Αγίου Πέτρου. Κι απευ-
θυνόμενος ειδικά σε μένα,
αφού πρώτα νεύοντας χαιρέτη-
σε όλους τους παρευρισκομέ-
νους: «Κύριε Καψάλη», μου
λέει μελίρρυτα και σ' αφενάδια-
στα αρχαία ελληνικά, μιας και η
επίσημη γλώσσα του Παραδεί-
σου ήταν, παρά τα λυσσώδη
υλακτά των Εγγλέζων, τα ελλη-
νικά, ομοίως και η ένδυση: πο-
δήρης χιτώνας και καθόρ-
νους, «σας ζητά εσπευμένως
ο Άγιος Πέτρος». Σηκώθηκα
ευθύς. Δικαιολογίες, τζιριτζά-
ντζουλες και παρόμοια γήινα
καμώματα, δεν ταίριαζαν εκεί.
Κυριαρχούσε απόλυτη συνέπεια
και ευκρίνεια. Ζητώ συγγνώ-
μην από την εκλεκτή ομήγυρη
και ειδικότερα από το δάσκαλο,
που εκτός από τον σεβασμό
που τρέφαμε ως δασκάλου και
χρηστού ανθρώπου, ήταν και
πρωτοψάλτης του χωριού μας
και ξαμολάω προς τη δημοσιά.
Πιάνω το πρώτο μικροβατικό
ιππίλατο-τράμ, πούλαχε εκεί.
Για αυτοκίνητα, ούτε λόγος.
Απαγορεύονταν λόγω εκλύσε-
ως καυσαερίων.

Αφού διέσχισα κάποιο διά-
στημα όρθιος, γιατί το κουπέ ή-
ταν πλήρες από αγίους με φω-
τοστέφανα κι ασώματες ψυχές,
κατήλθα στο κράσπεδο της
κεντρικής αγοράς. Τι βοή εκεί.
Τι κίνηση και τζετζελές! Μια
καθολικευμένη αγορά, στα πρό-
τυπα της φημισμένης σκεπα-
στής αγοράς «Καπαλί Τσαρσί»
της Κωνσταντινούπολης, που
σουλατσάριζαν ανάμεσα στα
φανταχτερά εκθέματά της,
ασκόπως ή προσβλέποντας σε
κάτι, όλες οι φυλές και οι φουρ-
νιές του κόσμου. Ακόμη και τον
Καλικρότο ξετρώπιωσε το μάτι
μου ανάμεσα εκεί. Τον πάλαι
ποτέ διαβατικό μανάβη του
χωριού μας, με τα σεπέτια
κάργα στα ζαρζαβατικά και τον
γιάδαρο δεμένο πίσω του. Μα,

να κι ο παππούς μου⁽⁴⁾, ολόιδιος
όπως πριν, Με τον Τάσιο Τσιά-
κο⁽⁵⁾ και τον Χάρη τον Σιαμπέκη,
όλοι τους με κεντρικά δικά τους
στέκια (ντενεκετζίδικο, ξυλουρ-
γείο, τσαγκαράδικο)! Καήμενε
μου παππού! Εξήντα τρία χρό-
νια και είχα να σε δω αφότου
έφυγες από τη γη. Ήμουν αμ-
κρό παιδάκι, ακόμη. Κι όλα στη
μνήμη μου κρατάνε σαν και
χθες. Πώς είναι δυνατόν να ξε-
χαστεί τέτοια στοργή και τέτοια
τρυφερότητα μέσα σε κείνες τις
δύστηνες στιγμές της ορφάνει-
ας και του χαλασμού, του μί-
σους των εθνικών συρράξεων
και του αλληλοσπαραγμού, που
κάθε αύριο ήταν αμείβοιο αν
υπήρχε. Με τύλιξε ευθύς στην
αγκαλιά του, δίχως να λείπει
μ' αφήσει και να το δάκρυ μας
κορόμηλο στα μάτια. Παρόμοιες
διαχύσεις είχα με τον Τάσιο και
τον Χάρη. Γενναιόδωρες ψυχές,
έμπλεες από σεμνότητα και
καλοσύνη. Κι ως εκ της καλοσύ-
νης τους αυτής, αδιάβλητες
από την επιθανάτια κατάσταση
της αιώνιου λήθης. Με τα ευ-
τράπελα χουνέρια που σκαρώ-
νανε, τις μερακλήδικες συνευω-
χίες και τα ευρηματικά τους
χωρατά, άφησαν πίσω τους μια
μνήμη ζωντανή και διαθρύλιτη.
Στ' αλήθεια, πώς και ξέμεινε έτσι
δα ο τόπος μας από την όμορφη
αυτή προπολεμική γενιά και
γέμισ' η ζωή μας, τώρα πια από
βολεψηματίες παντός καιρού
και καταστάσεων κι από κοιμα-
τικά ανθρωπάκια, όπου η αδελ-
φοσύνη και η αμοιαιότητα της
ρημαγμένης κοινωνίας μας,
λογαριάζεται υποδεέστερη κι
αμελητέα μπρος στη διαβουκό-
ληση και την επιτηδεία- και
αδρά επιβραβευμένη-υποκλοπή
της ψήφου;

Η ώρα ήδη κυλούσε, δίχως
να είναι ιδιαιτέρως ελαστική σε
περαιτέρω συναισθηματικές
φορτίσεις. Έτσι, αφήνοντας με
κρύα καρδιά, είν' αλήθεια, αυτά
τα άγια πρόσωπα, υποσχόμε-
νος, βέβαια, ταχεία επάνοδο,
συνέχισα βαθύτερα σ' ένα θε-
σπέσιο αλσοβριθές τοπίο, γεμά-
το από τρεχούμενα νερά, ιριδι-
ζοντες πίδακες, ποικιλίες εξωτι-
κών ανθέων και θαλερών λειμώ-
νων εκτεταμένων ίσα με κει που
πήγαινε το μάτι σου. Παράμερα,
μέσα σ' ένα γήλοφο υπεραιωνο-
βίων δένδρων, σμήνη πουλιών,

θηλαστικών, Ναϊάδων, Δρυά-
δων, Ξουθιών αγγέλων, φαύνων
αυλητών και σμηνών μεταξέ-
νιων πεταλούδων, ξεχώριζε ένα
δεσποζών μελαθρον, που το
εξελάμβανες περισσότερο για
σκιάδες αποκύημα ή με παρήλιο
νεφέλωμα παρά για κτίσμα
αισθητό. Πλησιάζοντας, ωστό-
σο, ξεδιάλυνες μπροστά σου
ένα «αιθερόπλαστον» υπερμε-
γέθες οίκημα, χωμένο μέσα σε
στροβίλους και δίνες από νέφη,

Του Φωκίωνα Ιωάνν. Καψάλη

που το ύψος του όχι μόνο υπε-
ρέβαινε παρασάγγας τα υπερ-
βάτα ή ακόμη και τα υπερβατικά
δεδομένα της ανθρωπίνης πρα-
γματικότητας, αλλά μπροστά
του δεν οϊδίζεις ούτε καν και για
πλατσουκωμένος ψύλλος! Δι-
πλές σειρές από λευκές δωρι-
κές κιονοστοιχίες που σπινθίρι-
ζαν, εκάλυπταν τα πλευρικά
του. Και τα συμπελεγμένα του
γλυπτά –κλασσικές φιγούρες
από τη δημιουργία του κόσμου–
σου δημιουργούσαν την αίσθη-
ση ή την ενοχλητική παραίσθη-
ση, καθώς τρεμπλαίναν τα τσί-
νορά τους, πώς «κάρφωναν» με
τη διεισδυτική ματιά τους το
κάθε τι επάνω σου, σε συνέ-
παιρναν με την εκφραστική
τους δύναμη.

Προσπερνώντας, τέλος πάν-
των, με κάποιο έμφυτο δισταγ-
μό τον κεντρικό πυλώνα, βρέθη-
κα στην πατόκορφα ψηφιδωτη-
μένη από βυζαντινές αγιογρα-
φίες, τεράστια σάλα του «Συμ-
παντικού Διοικητηρίου», γιατί
περί αυτού επρόκειτο, που έ-
σφυζε από κόσμο. Μορφές επί
μορφών, ομογενών ή θνητών,
από την εποχή των Δεινοθηριών
του Μαθουάλα, των πρωτό-
πλαστων, των Νεότερνταλ, των
Αχαιών, του Πύρρου και του
Μεγάλου Αλεξάνδρου, ίσα με
των ημερών της πρόσφατης
θανής μου. Άνθρωποι χλωμοί
και λειψεροί ή στραπατσαρισμέ-
να ομοιώματά τους, που πάσχι-
ζαν εναγωνίως να διεκπαιρεύ-
σουν διοικητικές τους υποθέ-
σεις –κυρίως κληρονομικά– που
'χαν αφήσει ημιτελείς πάνω στη
γη. Μπαίνω σ' ένα από τα διαδο-
νών εκτεταμένων ίσα με κει που
πηγαίνει το μάτι σου. Παράμερα,
μέσα σ' ένα γήλοφο υπεραιωνο-
βίων δένδρων, σμήνη πουλιών,

από τους επίγειους συνδικαλι-
στικούς τους καταχανάδες, εί-
χαν επιβάλλει, για άλλη μια
φορά επίσχεση εργασίας. Έτσι
μόρεσα κάπως άνετα, αφήνο-
ντας διαδοχικά πίσω μου νεφέ-
λες, συζυγίες αστέρων, ζωδια-
κούς κύκλους, γαλαξίες, μετεω-
ρίτες διάπυρους μύδρους, σκο-
τεινούς στροβίλους, ερυθρούς
δακτύλους, διαστημικές διάκε-
νες βυθίσεις, αστερόσκονη κ.α.,
όπως αυτά διέτρεχαν ιλιγγιω-
δώς από τις παραφωτίδες του
ασανσέρ, να εξέλθω στο προτε-
λευταίο παρτμάντ. Στο τελευ-
ταίο, τελευταίο, σα να λέμε
προεδρική σουίτα, διέμενε απο-
κλειστικά ο Θεός με τον συνά-
ναρχον Υιόν, την Παναγία, τους
Προφύτες, τα ετεροθαλή αδέρ-
φια του, ήτοι τους Θεούς του
Ολύμπου και την υπόλοιπη ακο-
λουθία του. Ακολουθώντας
στους περίπλοκους διαδρόμους
τους φωτεινούς ενδείκτες, δια-
φορετικά πελάγωνες, εισήλθα
σχετικά ευχερώς στον προθά-
λαμο του κυρίως γραφείου του
Αγίου Πέτρου. Και κει, προς
μεγάλη μου έκπληξη τι βλέπω;
Προσωπάρχης του Αγίου διατε-
λούσε ο «ντιπ» κατάδικός μας
Εφραίμ Πουλιάνος. Ο πάλαι
ποτέ αρχιμανδρίτης του Μονα-
στηριού μας (Ασπραγγέλων) και
πορτιέρης –φτου να μην αβα-
σκαθεί– ο εξάδελφός μου ο Γλη-
γόρης, που καθημένος παράμε-
ρα ροκάνιζε σαν κάστορας ένα
χλωρό ψημένο αραποσίτι!

Τότε μονάχα κατάλαβα,
γιατί στο έμπα του κτιρίου, είδα
δεμένη στην κρικέλλα της εξώ-
πορτας την γκριζα φοράδα του
μοναστηριού μας με τον Γκότ-
τον Χουσεμκιάρη να περιμέ-
νουν... Τις βραδυνές ώρες, όταν
οι σκιές τη μέρα κουκουλώνουν
και τα θολά τα πνεύματα στην
αφεγγειά σαλεύουν, τότε λει-
ψός ο ιερομόναχος, μιας και
μεσολαβεί η ανάπαυλα της νύ-
χτας, κατεβαίνει με τη γνωστή
φοράδα του από μουσικό κεπέ-
γι κι τ' ουρανού, για διανυκτέρευ-
ση στο γνωστό γιατάκι του! Και
ταχινά, πριν ο ήλιος ανατείλλει,
ανεβαίνει ξανά στο επουράνιο
πόστο του! Για τούτο, όπως
πολλοί ξωμάχοι υποστηρίζουν,
πως με το απόσωμα της μέρας,
ακούονται παράξενοι τριγμοί,
ανεπαίσθητες πατημασιές κι
αόρατο ανοιγοκλείσιμο στις
πόρτες ή και περιοδικοί χρεμετι-
σμοί απέναντι στο καραούλι;

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ e-mail

Ποιος μας λέει έπειτα, δίχως
κάποια εσπευσμένη διάνοιξη
του τάφου του, πως το εξωσάρ-
κιο του μακαρίτη κείται σήμε-
ρα ανενεργό εκεί και δεν περι-
φέρεται τις ζοφερές νύχτες-
όπως πολλοί υποστηρίζουν-
στην επικράτεια και στα δρυο-
δάση του Μοναστηριού, κάνο-
ντας ακόμη και τους λύκους να
ρυάζουν τρομαγμένοι στα σκο-
τεινά λαγούμια τους;

Τάχει αυτά, ως υπεύθυνος
του μοναστηριού υπ' όψιν του ο
Φρίξος⁽⁶⁾, ή μπας και κάποιο
βράδυ αχαμνό, δει κατάφατσα
μπροστά του, με τα ισχνά γυα-
λιστερά του μάτια, τον αναθρώ-
σκοντα ηγούμενο; Οπότε...

Μετά τις ένθερμες χαιρετού-
ρες στον προθάλαμο, μιάς και
πέσαμε σε οικείο περιβάλλον
και τους θερμούς εναγκαλι-
σμούς, γιατί το αίμα νερό δε
γίνεται και φυσικά τη μετάδοση
των νέων από την επίγεια ζωή,
που εσχάτως είχα αφήσει, με
αναγγέλουν σύμφωνα με τους
κανόνες του ιερού πρωτοκόλ-
λου, που ήταν πάντως πιο
απλουστευμένοι από τα ισχύο-
ντα στους καποδιστριακούς
βλαχοδημάρχους και περιδεί-
ξεις εισήλθα στα ενδότερα του
Αγιοτάτου και περινουστάτου
«κλειδοκράτορος» Αγίου.

Ενα περικόσμητο γραφείο
από γλυπτές, ανάγλυφες, έγ-
γλυφες, έγκαυστες και ψηφιδω-
τές εικαστικές παραστάσεις,
χαρακτηριστικές της μακραίω-
νης μαρτυρικής χριστιανικής
διαδρομής, ήτοι από γεννήσε-
ως, τους απηνείς διωγμούς, έως
τον θρίαμβο της Αναστάσεως.
Ένας σεβάσμιος γέρων περίπου
2000 ετών με χρυσούφανα
άμφια, που δεν απέσπασα ά-
μεσα την προσοχή του, καθόταν
γερμένος αναπαυτικά στο ερει-
σίνωτο, πίσω απόνα ξυλόγλυ-
πτο δρύινο τραπέζι και η όλη
ατμόσφαιρα απέπνεε ευωδία
θυμιάματος με φωταψίες ιλα-
ρόυ φωτός, εκπνεόμενες από
άγνωστη ή αθέατη φωτεινή
πηγή. Όπως στεκόμουν αμή-
χανος και σαστισμένος, μπορώ
να πω, μπροστά του δίχως να μ'
έχει εκ πρώτης αντιληφθεί και
μη ξέροντας τι άλλο να κάνω
για ν' αποσπάσω κάπως την προ-
σοχή του: «γκουχ-γκουχ», κάνω
πως ξεροβήχω δυο-τρεις φο-
ρές. Με «πάνει» έτσι καμιά
φορά με την άκρη του ματιού
μου, καθώς γυρίζει σελίδα. Αφή-

νει, πάραυτα, τον Αστερίξ με
τους Γαλάτες και τους Ρωμαί-
ους πάνω σε καθοριστικό
σημείο της μάχης, χαμηλώνει
την ένταση της τζαζ, Λούις
Άρμστρονγκ θαρρώ πως άκουε
και παρορμητικός καθώς ήταν:
«Παιδί μου, Φωκίωνα, ήρθες κι
όλας, είν' αλήθεια σε περίμενα
κάπως αργότερα», μου λέει με
μια χαρούμενη και ευπροσέχο-
ρη διάθεση. Κι απλάνει αμέσως
τη σοκολατιέρα, προτρέποντάς
με να πάρω ένα σοκολατάκι.
Διστάζω κάπως ντροπαλός, αρ-
νούμενος ευγενικά. Αλλά κεί-
νος επιμένει: «Πάρε, βρε ευλο-
γημένε, ένα», μου λέει, «είναι
Τζοκόντα από αγνό φρέσκο
γάλα, από τις αγελάδες που
κρατάει δω απ' έξω ο Κωσταφώ-
τος⁽⁷⁾ με τον Τζιοβάρρα⁽⁸⁾, πα-
σπαλισμένα με πραλίνα και
καραμελωμένα με ψημένα λευ-
τόκαρα από τα «Αβαδάκια της
Ντοβράς». Τέλος πάντων, μιας
και επιμένει και για να μη φανώ
ακατάδεκτος και αγενής παίρνω
ένα. Και ο Άγιος Πέτρος μελίρ-
υτος κι αφού μου συστήνει να
καθήσω, συνεχίζει: «Μόλις
τώρα δα, παιδί μου Φωκίωνα- κι
αυτός ήταν ο λόγος που σε κου-
βάλησα εδώ, μιας έφερε ο Πε-
λοπίδας⁽⁹⁾ από κάτω, θριαμβο-
λογώντας μάλιστα για κάποια
νίκη του Παναθηναϊκού, το «Ζα-
γόρι μας» μηνός Μαΐου 2009
και καθώς με ενδιαφέρουν
ξεφύλλιζα, είδα μετά χαράς
εκεί, στη σελίδα 19, πως οι επί-
γης καλοί κι ευγενικοί αυτοί
άνθρωποι της συντακτικής επι-
τροπής, ίσως οι έσχατοι με το
κύρος και την οντότητα του
πάλαι ποτέ ευάνδρου και ευκλε-
ούς Ζαγοριού σας, το οποίο με
την τουριστική σας αστομοσιά,
και τους κακόζηλους πολιτι-
σίνωτο, πίσω απόνα ξυλόγλυ-
πτο δρύινο τραπέζι και η όλη
ατμόσφαιρα απέπνεε ευωδία
θυμιάματος με φωταψίες ιλα-
ρόυ φωτός, εκπνεόμενες από
άγνωστη ή αθέατη φωτεινή
πηγή. Όπως στεκόμουν αμή-
χανος και σαστισμένος, μπορώ
να πω, μπροστά του δίχως να μ'
έχει εκ πρώτης αντιληφθεί και
μη ξέροντας τι άλλο να κάνω
για ν' αποσπάσω κάπως την προ-
σοχή του: «γκουχ-γκουχ», κάνω
πως ξεροβήχω δυο-τρεις φο-
ρές. Με «πάνει» έτσι καμιά
φορά με την άκρη του ματιού
μου, καθώς γυρίζει σελίδα. Αφή-

πολλών και ποικίλων προσφο-
ρών- ίδια στην υπόθεση του
περιβάλλοντος- υιοθετούν ομο-
φώνως την άποψη:», και σκύβο-
ντας, αφού πρώτα χωντίζει και
σφουγγίζει τα κρύσταλλα των
ομματουαλίων του, διαβάσει
κάποιες αράδες του ψηφίσμα-
τος... «Ινα δι' αυτών αμοιφθεί
αλβανός λιθοξόος μεγίστης
αξίας και επί γρανιτώδους βρά-
χου λαξέυσει περικαλές μνημεί-
ον του θευνέντος να μαρτυρεί
εις τους αιώνες την αξίαν του
Φωκίωνος ως ορειβάτου», προ-
σπερνάει κάποιες αράδες μουρ-
μουριστά «μου μου, τα του, τα
του» και συνεχίζει: «Επί τούτου
δε να εγχαραχθεί επί πλακός: η
επίδοσή του εις την φωτογραφι-
κή του τέχνη ην εδίδαξεν και εις
τους εικονολήπτας του σκηνο-
θέτου Αγγελουπούλου». Και εδώ
κοντοστέκεται ξανά προβλημα-
τισμένος, λέει: «Μα όλα καλά και
άγια αυτά, βρε παιδί μου, αλλά
κείνος ο αλβανός λιθοξόος, που
ενδεχομένως νά'ναι και τσιά-
μης, μουσουλμάνος και το χει-
ρότερο, μουτζαχεντίν, εδώ μου
κάθεται» και δείχνει το στομάχι.
«Μα, γιατί βρε παιδί μου, τα
θαλασσώνουν εδώ τα πράματα.
Κείνος ο Οικονομίδης⁽¹⁰⁾, που
εκτός από Ζαγορίσιος καλλιτέ-
χνης, Ελλην, χριστιανός Ορθό-
δοξος, είναι μαζί με τον Αριστό-
βουλο⁽¹¹⁾ και ιεροψάλτης του
χωριού του, που είναι, χάθηκε;
Τέλος πάντων, ας τ' αντιπα-
ρέλθουμε αυτό, ίσως αναθεω-
ρήσουν». Ύστερα κάθεται και
μου διαβάσει αυτολεξεί ολόκλη-
ρο το ψηφίσμα. «Εύγε, παιδί
μου, εύγε! Βέβαια, σε μας εδώ,
που τίποτε στη γη μα τίποτε δεν
συντελείται εν κρυπτώ, οι ορει-
βατικές και λοιπές ευγενείς και
μη-ενασχολήσεις σου, ήταν
γνωστές. Διαθέτουμε προς τού-
τοις, εκτός από τα προηγμένης
τεχνολογίας οπτικοακουστικά
μέσα, κι ένα ισχυρότατο κίανο-
κιάλι, σαν και κείνο, που Κύριος
είδε, πως είχε ξεπέσει στον
δικό σας Γιακουμή⁽¹²⁾. «Ντουλ-
μπάνει», θαρρώ πως τ'όλεγε.
Ξέρεις ντε, με κείνο που ο
μασκαράς σιαχούλεψε, κιαλάρo-
ντας από τον οβορό της πλακε-
ρένιας του, κάθε «αφσικά» και
κάθε «σιάγκαδα» του χωριού
σας.
Μ' αυτό λοιπόν το στερεο-
σκοπικό Νευτώνειο κίανοκιάλι

μάρκας Μιντ 90, με φίλτρα
αχλής και υπέρυθρα νυκτός,
που νετάρεται ευκρινής ακόμη
και ψύλλος στ' άχυρα, διοπτρεύ-
ουμε αδιάπποτα την ενάρετη ή
την επίφογη ζωή σας. Ή, δηλα-
δή, στους κόλπους του Θεού
όπου οι δίκαιοι εν ειρήνη ανα-
παύονται, ή στην Γέννα του
πυρός μέσα σε αναβράζουσες
σκοτεινές ρουφήχτρες, αγκαλιά
με τις έχιδνες και τις εξερεθι-
σμένες ανακόντες. «Όσο για
σένα, παιδί μου Φωκίωνα», συ-
νεχίζει μονολογώντας ο Άγιος
Πέτρος, «σε αγναντεύαμε, πότε
με τον Θεοδόσιο⁽¹³⁾ και τον Βα-
σίλειο⁽¹⁴⁾ και πότε κατά μόνας,
δίχως κομψασμό και οίηση, ελά-
χιστες μόνο δρασκειλίες πιο
κάτω μας, στην ούγια τ' ουρα-
νού. Όρθος στο γέισο της αβύσ-
σου, στις άβυσθες χαράδρες,
στις χιονισμένες κόγχες, στην
άμφοτη και την παλίσροια της
ομίχλης. Αυτή η ελκτική διάθε-
ση, παιδί μου, προς τη φύση, η
μέθεξη και η μεταρσίωση, υπο-
δραλεί αισθαντισμό κι ευγένεια
ψυχής».

Κείνη τη στιγμή, που μιλού-
σε ο Άγιος Πέτρος –τέως ψαράς
και νυν κλειδοκράτωρ του Πα-
ραδείσου–, κάτι ανεπαίσθητα
γαρτσούνει την πόρτα. «Τον
ακούς», μου λέει, «παρ'όλο που
του κόψαμε για κάμποσες ημέ-
ρες προς επίπληξη τις βραδυνές
του τρίφτες, νάτος πάλι, κείνος
ο βουρκόλακας ο ξάδερφός
σου, κρυφακούει απ' έξω. Του
χρειάζεται ύστερα ή όχι, κνάας
γενναίος «Φλιάσκαρος» από
τον σύντροφο Γολιάθ, να μάθει;
Πρόκειται, ωστόσο, περί αγαθής
ψυχής κι όλη η εδώ αποθανού-
σα Ντοβριαντική ομογένεια τον
αγαπάει! Και, που 'σαι, μαγει-
ρεύει ο άθλιος και κάτι πατσιά-
δες να γλείφεις και τα δάχτυλά
σου!

(Το Β' μέρος
στο επόμενο φύλλο)

- (1) Νικήτας Κορέλης
- (2) Δημήτρης Κομπάρος
- (3) Αλέξανδρος Κομπάρος
- (4) Ιωάννης Κορέλης
- (5) Αναστάσιος Οικονόμου
- (6) Φρίξος Τσολάκης
- (7) Κωνσταντίνος Καρβούνης
- (8) Κωνσταντίνος Ζήσης
- (9) Πελοπίδας Καμτσίκας
- (10) Μιχαήλ Οικονομίδης
- (11) Χρόνης Αριστόβουλος
- (12) Μιχαήλ Γιακουμής
- (13) Θεοδόσιος Κουκουμπής
- (14) Χρήστου Βασιλείου

Η ΦΛΑΜΟΥΡΙΑ

Α΄ Εισαγωγή

Πάντοτε είναι ωραία, η Ζαγο-
ρίσια φύση μας.

Όμως τώρα την άνοιξη είναι
πιο ωραία! χάρμα φυσικής ομορ-
φίας. Μύθοι και ιστορίες χίλιε-
τιών. Εδώ βλέπουμε πλούσια βιο-
ποικιλότητα μ' ατέλειωτα δάση,
έλατα, κέδρους, πεύκα, οξυές,
κυπαρίσια, βελανιδιές κ.ά. Πηγές
με βρύσες με κρυστάλλινο νερό
και χρυσίζουσες φλαμουριές.

Ας χαρούμε λοιπόν τη φλα-
μουριά, με το παλιό σχολικό μας
ποίημα και τραγούδι, που πάντα
το τραγουδούσαμε και το τρα-
γουδάμε.

Β΄ Η φλαμουριά

Η φλαμουριά με τη χοντρή
ηπειρώτικη προφορά και φλα-
μουργιά, είναι ψηλό φυλλοβόλο
δέντρο του δάσους που φύεται
στο βόρειο ημισφαίριο, στη χώρα,
στα ορεινά εδάφη, γνωστή κι ως
ασημοφλαμουριά, με πυκνά φύλ-
λα σε σχήμα καρδιάς και με πυ-
κνό πρινωτό περίγραμμα, άνηθ
λευκά και αρωματικά και σφαιρει-
δείς καρπούς.

Όμορφο δέντρο κι ευχάριστο
να μένει κανείς στον ίσκιο της
κοντά στην κρύα βρύση, να ξε-
κουράζεται. Ακόμη τα βρασμένα
άνθη της, με μορφή καταπλάσμα-
τος θεωρούνται ότι έχουν θερα-
πευτικές ιδιότητες ιδίως σε νευ-
ρασθένειες.

Εκεί λοιπόν στην κρύα βρύση,
ξεκουράζεται ο κατάκοπος, τα-
λαίπωρος οδοιπόρος. Οι ποιητές
την τραγούδησαν και οι μουσικοί
την μελοποίησαν.

Πάνω λοιπόν στα ψηλά βουνά,
εκεί φύεται το ωραίο αυτό δέν-
τρο, η φλαμουριά. Ανεβαίνοντας
προς τα ψηλά βουνά λέμε τον
ύμνο των προσκόπων: «Κι ανε-
βαίνοντας ξανά, πάνω στα ψηλά
βουνά, η ψυχή μας παίρνει δύνα-
μη κι αγέρα».

Κι ο ήλιος –ο ηλιότορας όπως
τον αποκαλεί ο νομπελίστας ποι-
ητής μας Οδ. Ελύτης, παίζει κρυ-
φτούλι ανάμεσα από τις φυλλω-
σιές των δέντρων, είναι ολοκάθα-
ρος, θείο γνώρισμα το τόπου μας
και κάτω το καταπράσινο δάσος
μοιάζει με ήσυχη γαληνεμένη θά-
λασσα και τραγουδούμε:

«Πατριδα σαν τον ήλιο σου,
ήλιος αλλού δεν λάμπει,
πως εις το φως σου λαχταρούν
οι θάλασσες οι κάμποι,
πως λουλουδιίζουν τα βουνά, τα
δάση, οι λαγκαδιές,
στέλνοντας θυμίαμα μυριάδες
ευωδιές» (Λ. Μαβίλης).

ΠΕΡΙ ΓΑΛΗΝΗΣ

Γράφει ο Σωκράτης Μ. Οικονόμου

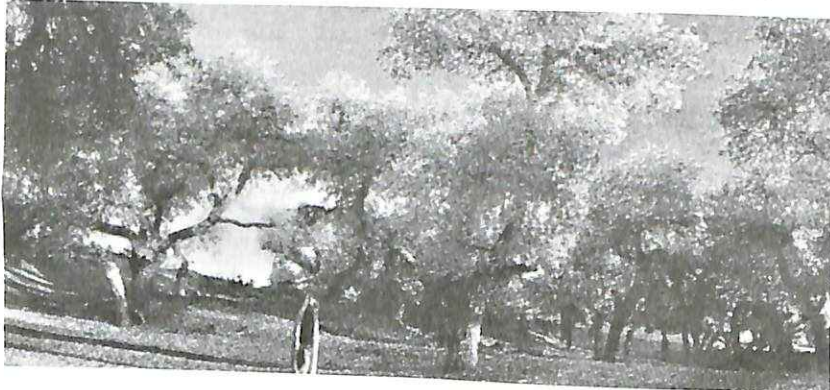
Εδώ, στο ξέφωτο, αναζητού-
με, ανάμεσα στα χρώματα, στις
ευωδιές και στον ίσκιο της, τη
φλαμουριά, για ξεκούραση, ανά-
παυση, ονειροπόληση και γαλήνη.

Ο άνθρωπος, όταν συνθλίβε-
ται από τον χτισμένο χώρο από
τον συνωστισμό στις εργατοπό-
λεις, από σιτοδείες¹, επιδημίες,
λιμούς, κταποντισμούς, βγαίνει
προς τη φύση. Εκεί ανακαλύπτει
ξανά την ομορφιά της, την ισορ-
ροπία της, την αναγεννητική²
ευφορία την αιωνιότητα της ανα-
κύκλισης.³ Εκεί ο άνθρωπος, καθι-
σμένος στον ίσκιο της φλαμου-
ριάς, θεάται και απολαμβάνει μια
δύση ηλίου, ένα ημερώμα, μια
θυελλώδη νύχτα, μια γαλήνια
θάλασσα, ένα σκιερό δάσος, τον
ίλιγγο από τη θέα μιας χαράδρας
ή το δέος και το θαυμασμό από
μια ψηλή οροσειρά. Εκεί φιλο-

Ναι, όλα αυτά τα στοχάζε-
σαι κάτω από τον ίσκιο της
φλαμουριάς).

Ο ποιητής λοιπόν θα τραγου-
δήσει «Στον ίσκιο της καθόμουν
να ονειρευτώ γλυκά, βουίζαν τα
κλαδιά της σα να μου 'λέγαν: Ω,
θα βρεις γαλήνη ΕΔΩ». Ναι,
κάτω από τον ίσκιο της βρίσκεις
εκεί γαλήνη.

Γαλήνη, ηρεμία, ψυχική και
πνευματική κατάσταση που χαρα-
κτηρίζεται από έλλειψη ταραχής
και παθών. Και «ποιητική αδεία»
που λέμε, κάθε άνθρωπος έχει
την αγάπη του - κάθε άνθρωπος
έχει τη φλαμουργιά του. Εμείς
στο χωριό μας, έχουμε την γκορ-
τζιά, την αχλαδιά, τη βελανιδιά,
«βασιλική δρυς» την αποκαλεί ο
Α. Παπαδιαμάντης κι ακόμη γιατί
όχι, φλαμουριά είναι η αγάπη μας,
η γυναίκα μας, το ταίρι μας. Εκεί

Φαντασμαγορικό Ζαγορίσιο τοπίο με φλαμουργιές

σοφείς, χωρίς ίχνος ρομαντικής ή
αισθητικής διάθεσης.

Το τοπίο της φύσης πάντοτε,
μας δίνει αισιοδοξία, χαρά και
καθώς είπαμε διάθεση φιλοσο-
φίας. Εδώ κάτω από τη φλαμου-
ριά θα βρούμε και θα δούμε το
νόημα της ζωής μας, που ο άν-
θρωπος είναι ικανός για όλα,
περνάει φουρτούνες, οργώνει
την απέραντη γη, ιδρύει πολιτεί-
ες, γιατρεύει ανίστες αρρώστιες.
Αγαπάει και αγαπιέται, αλλά και
μισεί. Κι άθελα ταύ έρχονται τα
λόγια της «Αντιγόνης» από την
τραγωδία του Σοφοκλή που λέει
«**Ούτοι συνέχθην, άλλα συμφι-
λέιν έφυν**» δηλαδή, «**Ζω για να
αγαπώ και να αγαπιέμαι κι όχι
να μισώ**», (στιχ. 520 Αντιγόνη
Σοφοκλή))

Η καρδιά του κάθε ανθρώπου
πρέπει να είναι γεμάτη από Αγά-
πη. Ο απέραντος λυρικός αυτός
στίχος αποκαλύπτει την όλη
ομορφιά της ψυχής του κάθε
ανθρώπου.

βρίσκουμε ξεκούραση, γαλήνη και
ανακούφιση. Και συνεχίζει ο ποιη-
τής:

«**Εχάραξα στη φλούδα ονόματα
ιερά,
και πάντα εκεί γυρνούσα σε
λύπη και χαρά.**»

Πάντα ο άνθρωπος, στα
δέντρα, χαράζει τ' όνομά του, τ'
όνομα της αγαπημένης του ένα
σταυρό, μια ημερομηνία, μια χρο-
νολογία, για να γυρίσει εκεί έπειτα
από χρόνια, να ξαναθυμηθεί τα
παλιά.

Αλήθεια, πόση γαλήνη βρί-
σκει και σήμερα εκεί κάθε κου-
ρασμένος άνθρωπος με τις χίλιες
δύο έγνοιες με τον αγώνα της
ζωής, με την οικονομική, την πολι-
τιστική, ηθική και θρησκευτική
κρίση, που σήμερα «εσβέσθη ό,τι
άγιο και δεσπόζει το χυδαίον, που
και η θρησκεία μας ακόμη έγινε
χρυσός και η οικογένεια, έγινε της
Αφροδίτης ο ναός και αίσχος της
νοθείας.» (ποιητής Αχ. Παρά-

σχος), που κάθε νέος μαστίζεται
από την ανεργία και κάθε άνθρω-
πος ζητάει λίγη γαλήνη, μια ηρεμία,
μια εργασία.

Το τραγούδι λοιπόν της φλα-
μουριάς, αλήθεια θα μας ανακου-
φίσει και θα μας γαληνέψει, ας τ'
ακούσουμε λίγο, πριν κοιμηθούμε
κι ας ελπίσουμε ότι αύριο το μέλ-
λον θα 'ναι καλύτερο: «**Θαρσείν
χρή,..... τάχ' αύριον έσσειτ' άμει-
νον**». (Θεόκριτος).

Γ' Το ποίημα

Κι αφού αναλύσαμε τη φλα-
μουριά, το ποίημά της, ας το
καταχωρήσουμε σαν κατακλειδα
ολόκληρο:

Η φλαμουριά

Στίχοι: Wilhelm Muller
Μουσική: Franz Schubert
Λουκιανός Κηλαηδόνης

*Στη βρύση τη βουνίσια
σιμά είν' η φλαμουριά,
στον ίσκιο της καθόμουν
να ονειρευτώ συχνά.*

*Εχάραξα στη φλούδα
ονόματα ιερά,
και πάντα εκεί γυρνούσα
σε λύπη ή σε χαρά.
Μια μέρα ταξιδεύω
σε μέρη μακρινά,
περνώ να χαιρετήσω
στερνά τη φλαμουριά.*

*Βουίζαν τα κλαδιά της
σαν να μου κράζαν:
"Ω, κοντά μου πάντα μέινε,
θα βρεις γαλήνη εδώ".*

*Μακριά τώρα στα ξένα
δεν έχω την χαρά
που ένοιωθα εκεί πάνω,
κοντά στη φλαμουριά.*

*Στο νου μου πάντα μένει
το ολόχαρο χωριό,
στ' αυτιά μου ακούω πάντα:
"Θα θρεις γαλήνη εδώ".*

Οραίο ποίημα, γλυκιά μουσική !

Σωκράτης Μιχ. Οικονόμου
Συνταξιούχος Εκπαιδευτικός

1. σιτοδεία: έλλειψη σιταριού
2. αναγεννητικός -ή -ό: αυτός που συντελεί ή έχει ως αποτέλεσμα την αναγέννηση, αναδημιουργία.
3. ανακύκλιση ή ανακύκλωση ή ανα-κύκλωση: η επιστροφή στο σημείο αφετηρίας, μετά από κυκλική πορεία. Συνεχής διαδρομή.

Τα λουλούδια στη ζωή μας

ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ και δημιουργούν μια
φαντασμαγορική και μαγευτική εικό-
να, που συγκινεί καλαισθητικά κάθε
άνθρωπο. Αλλά και η ποικιλία είναι
κάτι που προκαλεί το θαυμασμό μας.
Υπάρχουν ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ μεγάλα, μι-
κρά ακόμα και μικροσκοπικά. Υπάρ-
χουν ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ άγρια –τα αγριο-
λούλουδα– και εξευγενισμένα. Αλη-
θινά ο κόσμος των ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ εί-
ναι θαυμάσιος. Ανθίζουν αυτά μέσα
στην σιωπηλή ατμόσφαιρα. Ο Ήλιος
και το νερό αποτελούν την πολύτιμη
τροφή τους. Το χώμα δε, είναι η μη-
τέρα τους. Φτάνει λοιπόν, ο Ήλιος,
λίγο νερό και λίγο χώμα για να
φυτρώσουν και να ανθίσουν. Και δεν
ανθίζουν μόνο παντού αλλά και
πάντοτε. Η φύση φρόντισε, ώστε
ποτέ να μην της λείπουν τα στολίδια

της, γιατί είναι και αυτή σαν τις γυ-
ναίκες πολύ φιλάρεσκη.

Υπάρχουν ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ που αν-
θίζουν ακόμα και μέσα στο χειμώνα
για να θυμίζουν στον άνθρωπο, ότι
ποτέ, μα ποτέ δεν τον εγκαταλεί-
πουν. Ιδιαίτερα όμως την Άνοιξη
κατακλύζουν τη φύση και γοητεύ-
ουν τον άνθρωπο με τα μαγευτικά
τους χρώματα και τα μεθυστικά τους
αρώματα.

Καμιά άλλη εποχή δε φοράει
τόσο όμορφο και γιορτινό φόρεμα
σαν την Άνοιξη. Και αυτό για να
γιορτάσει το ζήπνημά της από τη
νάρκη του χειμώνα. Γι' αυτό άλλω-
στε η Άνοιξη είναι η ωραιότερη
εποχή του χρόνου.

Το πανηγύρι όμως αυτό της
φύσεως το αισθάνονται περισσότε-
ρο οι άνθρωποι όταν βρίσκονται στο
ύπαιθρο και φυσικά αυτοί που βλέ-
ματία και αυτιά και μπορούν να βλέ-
πουν, να ακούν και να μιλούν με τη
φύση, με τα ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ. Γιατί τα
ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ έχουν τη δική τους
γλώσσα, που μιλάει κατ' ευθείαν
στην ψυχή κάθε ανθρώπου και την
κάνουν να νιώθει ανώτερα συναι-
σθήματα. Μιλούν δε τόσο βαθεία
στην ψυχή μας, που μπορεί να πει
κανένας ότι μας επιβάλλονται.

Από την εποχή της Ανοίξεως,
που όλα τα βουνά και οι κάμποι, τα
περβόλια και οι ικίποι είναι σκεπα-
σμένοι από όμορφα ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ
ασύλληπτη η ποικιλία και η ομορφιά
των χρωμάτων και των σχημάτων
των ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ.

Χρώματα ζωηρά και απαλά, γλυ-
κές αποχρώσεις, συνδυασμοί και
αντιθέσεις εναλλάσσονται επάνω
στα πέταλα και τα σέπαλα των

ότερο μπορεί να δει το ανθρώπινο
μάτι.

ΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ είναι αναπό-
σπαστα δεμένα με την ύπαρξη μας
και παίζουν μεγάλο ρόλο στη ζωή
μας. Είναι ο πιστός συμπαραστάτης
σε κάθε ανθρώπινη εκδήλωση. Από
τη στιγμή που θα γεννηθεί ο άνθρω-
πος, μέχρι και την τραγικότερη, που
θα φύγει οριστικά και παντοτινά, το

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΧΡΥΣ. ΚΟΥΡΤΗ

θάνατο, αυτά θα τον συνοδεύουν.
«Ένας κρίνος θεά θα σε θυμίζει,
ένας κρίνος τη δόξα σου θα λέει,
ένας κρίνος θα σε μοσχομυρίζει,
ένας κρίνος στον τάφο σου θα κλαί-
ει»... τραγουδάει ο μεγάλος μας
Παλαμάς.

Έτσι τη στιγμή που θα γεννηθεί
ένα παιδί, ένα όμορφο μπουκέτο
ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ, από τον πατέρα, τους
συγγενείς και τους φίλους θα προ-
σφερθούν στη μητέρα, σε ένδειξη
ευγνωμοσύνης και χαράς. Ένα
μπουκέτο ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ θα συνοδεύ-
ουν στην τελευταία του κατοικία ένα
αγαπημένο μας πρόσωπο. Αλλά και
σε κάθε άλλο σπουδαίο γεγονός της
ζωής ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ δεχόμαστε και
ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ προσφέρουμε. Και
πολλά άλλα βαθιά συναισθήματα ο
άνθρωπος με ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ τα εκ-
φράζει. Ένα μπουκέτο ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ,
στον άρρωστο φέρνουν μήνυμα
αισιοδοξίας, στον καταπονημένο και
πνευματικά εργαζόμενο θα φέρει
ηρεμία. Τον ερωτά του ο νέος, πιο
εύγλωττα θα τον φανερώσει στην
εκκλητή του με ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ και με
ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ θα υποδεχτούμε ή θα
αποχαιρετήσουμε ένα αγαπημένο
μας πρόσωπο.

Δικαιολογημένα ο λαός μας τα
τραγούδησε και τα 'κανε σύμβολο
και έκφραση στη ζωή του και στα
συναισθήματά του. Ιδιαίτερα η
γυναίκα έχει μεγάλες και ακατάλυ-
τες φιλίες με τα ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ. Από
τα μαθητικά της χρόνια ΛΟΥΛΟΥ-
ΔΙΑ βάζει μέσα στα βιβλία της για να
της φέρουν γούρι. Στην πιο σημαντι-
κή ημέρα της ζωής της, το γάμο της
και δίπλα στον αγαπημένο της,
ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ θα κρατάει στα χέρια
της, με ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ θα είναι στολι-
σμένη, ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ θα στολίζουν
την εκκλησία, κατάφορτο ΛΟΥΛΟΥ-
ΔΙΑ θα είναι το αυτοκίνητο που θα
τη μεταφέρει στην εκκλησία. Και πιο
ύστερα τα ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ θα είναι η
αχώριστη συντροφιά της στο σπίτι
και στον κήπο. Σωστά λοιπόν μία
Ολλανδική παροιμία μας λέει: Αν
ποτέ λείψει η γυναίκα από τη γη, θα
εξαφανιστούν και τα ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ.
Οι αρχαίοι μας πρόγονοι νωρίς γοη-
τεύτηκαν από την ομορφιά των
ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ, γι' αυτό ενδιαφέρθη-
καν, τα αγάπησαν και τα έκαναν
μύθους και θρύλους. Και σε πολλά
έδωσαν ονόματα, ημίθεων και όμορ-

φων νέων: όπως Ίριδα, Νάρκισσος,
Άδωνις κλπ. Καθιέρωσαν μάλιστα
και διάφορες γιορτές γι' αυτά. Τα
«ΑΝΘΙΣΤΗΡΙΑ» δεν ήταν τίποτε
άλλο, παρά μια γιορτή σαν τη δική
μας ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ. Τα «ΑΝΘΕΣΦΟ-
ΡΙΑ» ήταν γιορτή που γίνονταν την
Άνοιξη σε ανάμνηση της αρπαγής
της Περσεφόνης, κόρης της θεάς
Δήμητρας από τον Πλούτωνα, την
ώρα που αυτή μάζευε ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ
στα χωράφια. Πίστευαν δε ότι
πολλά ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ είχαν και μετα-
φυσικές ιδιότητες. Υπολείμματα
μάλιστα αυτών των δοξασιών έφτα-
σαν και σε εμάς μέχρι σήμερα. Πί-
στευαν ακόμα ότι, όσοι αγαπούσαν
τα ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ είχαν την εύνοια
των θεών.

Αλλά τα ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ δεν τα συ-
ναντούμε μόνο στη λατρεία των
προγόνων μας. Μπήκαν αυτά και
δέθηκαν και με τη δική μας θρη-
σκεία. Με ένα κάτασπρο κρίνο πα-
ρουσιάζεται ο Άγγελος Κυρίου, να
αναγγέλλει στην Παρθένο Μαρία
–την Παναγία μας– τον ερχομό του
Θεανθρώπου στη Γη. Ο μυρωδάτος
βασιλικός φανερώνει και τον σεπτό
τάφο του Κυρίου και το Σταυρό του
Μαρτυρίου. Με ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ στολί-
ζουν τον επιτάφιο της Μεγάλης
Παρασκευής και σήμερα. Η λαμπρό-
τερη δε γιορτή του Χριστιανισμού, η
γιορτή της Αναστάσεως συμπίπτει
με την ωραιότερη εποχή του χρόνου
την Άνοιξη. Επόμενο βέβαια ήταν τα
ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ να συγκινήσουν πολ-
λούς καλλιτέχνες και ζωγράφους,
λογοτέχνες και ποιητές, οι οποίοι
έκαναν αυτά αβρό τους θέμα και
δημιούργησαν αθάνατα έργα τέ-
χνης, ωραία λογοτεχνήματα και
υπέροχους στίχους. Στην Ελληνική
ποίηση, πιστεύω ότι εξέχουσα θέση
κατέχει η Ανθισμένη Αμυγδαλιά του
αείμνηστου Δροσίνου.

Όμως τα ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ δε γε-
μίζουν μόνο το συναισθηματικό κό-
σμο του ανθρώπου, έχουν και πρα-
κτική σημασία στη ζωή του. Από
αυτά μαζεύουν οι μέλισσες το τόσο
γευστικό και θρεπτικό ολόεδανθο
μέλι. Πολλά από αυτά δίνουν αρώ-
ματα, αιθέρια έλαια και φάρμακα,
προϊόντα τόσο απαραίτητα και τόσο
χρήσιμα στον άνθρωπο. Τέλος τα
ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ στα εξελιγμένα φυτά,
εκτός του ότι αποτελούν τα όργανα
αναπαραγωγής τους, είναι και το
ελπιδοφόρο μήνυμα ότι για μας
τους ανθρώπους, σύντομα θα απο-
λαύσουμε τους γλυκόχυμους καρ-
πούς τους.

Έτσι δικαιώνεται απόλυτα ο
λογοτέχνης μας Πολύβιος Δημη-
τράκοπουλος που είπε:

ΑΓΑΠΑΤΕ ΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ, ΕΙΝΑΙ
ΤΟ ΣΙΩΠΗΛΟ ΚΑΙ ΑΓΡΑΦΟ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ.

Νικόλαος Χρυσ. Κούρτης
Διάκονος του βουνού
και του δάσους

Λαϊκό παραμύθι*

Ο Ανδριάς

— Ρίξε Ανδριά, λέει ο παπάς, εννοώντας το Δεκέμβρη μήνα που είχε ανοίξει τους ουρανούς και έβρεχε καταρρακτωδώς.

— Απ' τον ντρουβά μου ρίχνω σκέφτηκε ο Ανδριάς ο μπανταλός.

Όταν όλοι πήγαν για ύπνο, ο παπάς και η παπαδιά που δεν είχαν αποχωρήσει, σηκώθηκαν σιγά-σιγά μες τη νύχτα, έφτιαξε η παπαδιά μια πίτα την έκρυψε κάτω από τα αναμμένα κάρβουνα και τις στάχτες στο τζάκι, και περίμεναν να ψηθεί.

Ο Ανδριάς είχε πλαισιάσει, ύπνος δεν του κόλλαγε, σκεφτόταν, ξανασκεφτόταν, μετα-ξανασκεφτόταν. Όταν άκουσε θόρυβο απ' τη μεριά του μαγειρού φωτίστηκε το μυαλό του. Σηκώθηκε τάχα ότι πήγαινε προς νερού του, πάει στο μαγειριό και πετυχαίνει τον παπά και την παπαδιά που περίμεναν την πίτα. Πιάνει την κουβεντούλα με τον παπά... και που λες παπά μ' κει που με πήρε ο ύπνος βλέπω ένα όνειρο μεγάλο, ότι τάχαμ' είχαμε ένα χωράφι με τον αδερφό μου και μαλώναμε πώς να το μοιράσουμε: εγώ έλεγα έτσι, ο αδελφός μου έλεγε αλλιώς, και παίρνει στα χέρια του ο Ανδριάς τη μασιά και αρχίζει να χαράζει και να ανακατεύει τη στάχτη με την κρυμμένη πίτα, πάνω-κάτω, πάνω-κάτω, μέχρι που η πίτα χα-ραμίστηκε. Ο παπάς και η παπα-διά είχαν μείνει με τα μάτια γουρλωμένα και τα στόματα ανοιχτά από αυτό που βλέπανε.

Την άλλη μέρα πάλι τα ίδια: Έφαγες παπά μ'; έφαγα παπα-διά μ'. Σήκωσε νύφ' το τραπέζι.

Ο Ανδριάς όμως ήταν πονη-ρεμένος από την προηγούμενη βραδιά, και χωρίς πολλή σκέψη πάει στην κουζίνα όπου βρίσκεται τον παπά με την παπαδιά μπρο-στά σε μια χύτρα όπου έβραζε μια σούπα.

— Τι βράζεις παπαδιά μ' ρωτάει ο Ανδριάς.

— Νερό βράζω Ανδριά μ', να πλύνω το ράσο του παπά μ',

αποκρίθηκε η παπαδιά.

Και μια και δυο βγάζει ο Ανδριάς το σώβρακό του, το ρίχνει μέσ' στη χύτρα με τη σούπα, και λέει στην παπαδιά: καλή σου ώρα παπαδιά μ' και είχε γεμίσει ψείρες το σώβρακό μ'. Και έτσι εκείνη τη βραδιά η παπαδιά έφτιαξε σούπα-σώβρα-κο!

Την παράλλη μέρα πάλι τα ίδια: Έφαγες παπά μ'; έφαγα παπαδιά μ'. Σήκωσε νύφ' το τρα-πέζι.

Τη νύχτα ο παπάς είχε σκυ-λοπεινάσει, τρεις μέρες μισο-ταϊσμένος, και βγήκε κρυφά στο περιβόλι να φάει κάνα λάχανο.

Ο Ανδριάς όμως του την είχε στημένη. Τρέχει στο περιβόλι με μια μαγκούρα φωνάζοντας: ένας γάιδαρος στο περιβόλι..., και όπως ο παπάς ήταν σκυμμέ-νος, τον περιλαβαίνει με τη μαγκούρα.... ουστ από δω πα-λιογάιδαρε... ουστ από κει πα-λιογάιδαρε... φάε και τη μία, φάε και την άλλη, φάε και την παράλλη...

Ξυπνάει ο γνωστικός αδερ-φός, καταλαβαίνει τι γίνεται, φωνάζει το Ανδριά: άντε καλύ-τερα να φεύγουμε όπως όπως, και βγαίνοντας Ανδριά κλείσε και την πόρτα. Ο Ανδριάς δεν καλάκουσε και ο γνωστικός επανέλαβε: παρ' και την πόρτα πίσω σου...

Μες τη νύχτα λοιπόν μπρο-στά ο γνωστικός πίσω ο Αν-δριάς που ξεκόλλησε την πόρτα και τη φόρτωσε στην πλάτη του, όπως νόμισε ότι τον ορμή-νειψε ο αδερφός του, όπου φύγει-φύγει.

Ο Ανδριάς φορτωμένος πή-γαινε σιγά, οπότε κάποια στι-γμή του λέει ο αδερφός του: Άντε Ανδριά γρήγορα μην καθυ-στερείς. Αμ' καλά τα λες εσύ γιατί δεν έχεις την πόρτα πάνω σου, συλλογίστηκε ο Ανδριάς.

Αφού απομακρύνθηκαν από το χωριό και δεν κινδύνευαν από την οργή του παπά, είχαν χωθεί πια και μέσα στο δάσος,

κουρασμένοι από την τρεχάλα, λέει ο γνωστικός: Ανδριά καλύ-τερα να σκαρφαλώσουμε σε κανά δένδρο, μη μας φάει κανά ζούδι, να κοιμηθούμε και λιγάκι μέχρι να φέξει.

Μπροστά ο γνωστικός πίσω ο Ανδριάς σκαρφάλωσαν στο δένδρο. Ο Ανδριάς με την πόρ-τα στην πλάτη σκουντουφλού-σε στα κλαδιά και δυσκολευό-ταν να ανεβεί. Κάποια στιγμή γυρνάει ο γνωστικός να δει τι γίνεται, βλέπει τον Ανδριά με την πόρτα στην πλάτη και του λέει: Τι έκανες εκεί βρε αθεό-φοβε, πήρες την πόρτα του παπά!

Σε λίγο χάλασε ο καιρός και άρχισε να ρίχνει χοντρό χαλάζι, και τότε ο Ανδριάς έβαλε την πόρτα πάνω απ' τα κεφάλια τους σαν ομπρέλα και κουνιά-σανε και οι δυο από κάτω μια χαρά.

Αφού κόπασε η καταιγίδα, στη ρίζα του δέντρου ήρθαν και στάθηκαν τρεις ληστές, που μετρούσαν τη λεία τους, τα φλουριά που είχαν κλέψει, και τα μοίραζαν μεταξύ τους.

Τα δυο αδέρφια κάθονταν στο δένδρο ακίνητα μη τυχόν τους πάρουν είδηση οι ληστές. Ο μπανταλός Ανδριάς άρχισε να τρέμει από το φόβο του, και όπως ισορροπούσε με δυσκολία πάνω στο δένδρο, του φεύγει η πόρτα από τα χέρια απάνω κα-ταπάνω στα κεφάλια των λη-στών.

Ε, μετά από αυτό, όπως κα-ταλαβαίνετε τα φλουριά των ληστών δικαιωματικά τα πήραν τα δυο αδέρφια.

Τώρα τι απέγινε η καημένη η αδερφή τους δε μάθαμε, όμως σίγουρα κάτι καλό γι' αυτήν θα σκέφτηκε ο Ανδριάς!

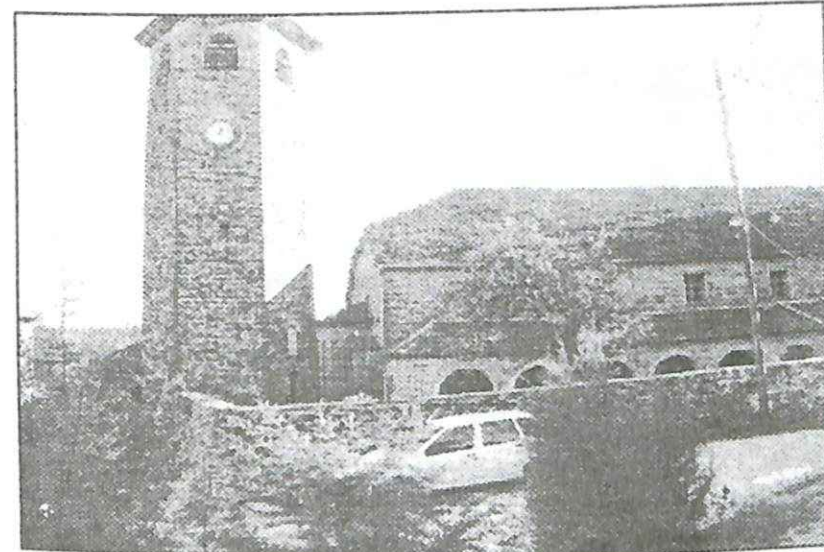
**Χαρά Σαουνάτσου
Βάσω Σαουνάτσου**

* Το παραμύθι αυτό μας το 'λεγε τα καλοκαίρια στο χωριό μας τη Βίτσα, ο παππούς μας κυρ Γιώρ-γος Ιωάννου Παππάς, 99 χρονών σήμερα, με καταγωγή από το Μεσόπυργο Άρτας, και σας το μεταφέρουμε όπως έμεινε στην παιδική μας μνήμη.

Ένα μνημείο 220 ετών

Περιπέτεια... τέλος
για το Κωδωνοστάσιο Νεγάδων

➤ Εγκρίθηκε η μελέτη αποκατάστασής του

— Μετά από τριετή (!) «περι-πέτεια» σύντομα πρόκειται να γίνει πράξη η αποκατάσταση του κωδωνοστασίου του ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου Νεγάδων, θέμα που ο «Π.Λ.» έχει αναδείξει κατ' επανάληψη!

Πιο συγκεκριμένα, η Εφο-ρεία Αρχαιοτήτων Ιωαννίνων ενέκρινε την Τεχνική Έκθεση που εκπονήθηκε από τη Διεύ-θυνση Τεχνικών Έργων της Περιφέρειας Ηπείρου και με σχετικό της έγγραφο (ν. 739/21.8.2015) έδωσε λεπτομερείς οδηγίες για την εκτέλεση των εργασιών και τη χρησιμοποίηση των κατάλληλων υλικών.

Έτοιμη η μελέτη

Όλες οι εργασίες στο κωδω-νοστάσιο του Αγ. Γεωργίου Νεγάδων θα γίνουν από ειδι-κευμένο συνεργείο τεχνιτών, με την άμεση επίβλεψη της Εφορείας.

Η σχετική μελέτη εκπονήθη-κε από την κ. **Αικατερίνη Καρα-γιώτη**, έμπειρο μηχανικό της Περιφέρειας, κατόπιν του υπ' αριθ. 30.10.2014 εγγράφου του Δήμου Ζαγορίου, στο οποίο αναφέρεται ότι η Τεχνική Υπη-ρεσία του Δήμου «στερείται εμπειρίας»!

«Μετράει» 220 έτη!

Η δημοπράτηση του έργου, στο οποίο περιλαμβάνεται και το κωδωνοστάσιο του ιερού Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου Δόλιανης, θα πραγματοποιηθεί

εντός των ημερών.

Σημειώνεται ότι το μεγαλο-πρεπές εξαγώνο κωδωνοστάσιο της περιφημής Τρισυπόστατης Εκκλησίας των Νεγάδων είναι ύψους 17 μέτρων και κα-τασκευάστηκε προ 220 ετών (το 1795).

Το 1962 χαρακτηρίστηκε «ιστορικό διατηρητέο Μνημείο» (ΦΕΚ 25/13/2.2.62).

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΣΕΤΣΗΣ
(«ΠΡΩΙΝΟΣ ΛΟΓΟΣ»
Πέμπτη 3 Σεπτεμβρίου 2015)

Σε απομόνωση το γνωστό θέρετρο του Ζαγορίου

Ο κακός δρόμος προς Νεγάδες
«απαγορευτικός» για επισκέπτες!

✓ Περιφέρεια και Δήμος καιρός να λάβουν μέτρα...

Τουριστικό Γραφείο Αθηνών είχε προγραμματίσει και επίσκε-ψη ξένων στους Νεγάδες, το γνωστό θέρετρο του Ζαγορίου, προκειμένου να θαυμάσουν οι επισκέπτες τον περίφημο τρισυ-πόστατο Ναό του Αγίου Γεωργί-ου, ο οποίος χτίστηκε το 1792.

Όμως οι τουρίστες στάθηκαν άτυχοι, γιατί το λεωφορείο δεν έφθασε ποτέ στην προορισμό του, λόγω του κατεστραμμένου οδοστρώματος σ' ένα σημείο της διαδρομής!

Σημειώνεται ότι, όταν στις αρχές του 2009 εγκρίθηκε από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ιωαν-νίνων το ποσό των 150.000 ευρώ, μεταξύ άλλων έργων, ήταν «και η βελτίωση της οδού Κήπων-Νεγά-δων...». Δεν έγινε, όμως, καμία τεχνική παρέμβαση για την απο-κατάσταση του οδοστρώματος, με το αιτιολογικό ότι «για το έργο αυτό θα εκγριθεί νεά πίστωση...».

Εκτοτε ουδέν, μολονότι από τότε πέρασε δετία!

«Οι συνεχείς οχλήσεις μας στο Δήμο Ζαγορίου και στην Περιφέρεια, δεν έφεραν κανένα αποτέλεσμα», είπαν στον «Π. Λ.» κάτοικοι των Νεγάδων, προσθέ-τοντας ότι η Οικονομική Επιτροπή

της Περιφέρειας που ενέκρινε πρόσφατα πολλά εκατομμύρια ευρώ για την εκτέλεση διαφόρων έργων ξέχασε (!), όπως φαίνεται, να συμπεριλάβει την αποκατά-σταση του επίμαχου κατεστραμ-μένου οδοστρώματος, ώστε να βγει το χωριό μας από την απο-μόνωση.

Έτσι είναι; Τι λένε οι αρμόδιοι της Περιφέρειας; Ας κάνουν, έστω και τώρα, μία επιτόπια έρευ-να!

Λένε και κάτι άλλο οι κάτοικοι: «19 ολόκληρα χρόνια (!) περιμέ-νουμε να γίνει η ασφαλτόστρωση της οδού, μικρής απόστασης Νεγάδων-Φραγκάδων, παρά τις κατά καιρούς υποσχέσεις των αρμοδίων αξιωματούχων» και προσθέτουν: «η πλήρης απομό-νωση αποτελεί φραγμό στην ανά-πτυξη του θερέτρου».

Είναι χαρακτηριστικό αυτό που είπε ένας ξένος επισκέπτης των Νεγάδων: Για να επισκεφθεί κανείς του φραγκάδες πρέπει να κάνει το γύρο της... Πελοποννή-σου! Έχει άδικο;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΣΕΤΣΗΣ
(«ΠΡΩΙΝΟΣ ΛΟΓΟΣ»
Παρασκευή 7 Αυγούστου 2015)

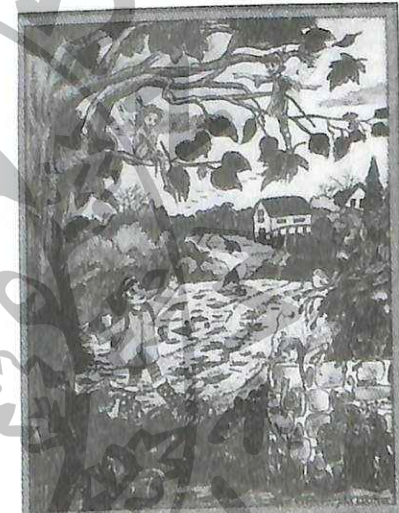
Φθινόπωρο

Όταν ήμουν παιδί έτρεχα ώρες ατέλειωτες, κυνη-γώντας το ουράνιο τόξο... Τώρα ξέρω... Το ουράνιο τόξο είναι φτιαγμένο απ' όλα τα όνειρα των παιδιών, απ' όλα τα ποιήμα-τα και τα παραμύθια των λαών...

Το καλοκαίρι μας αποχαρέ-τηκε μ' ένα χαμόγελο αλμυρό. Τα δροσερά μελτέμια του ανέμι-ζαν στα δάχτυλά του κατηφορί-ζοντας το Αιγαίο, ντυμένα με τα χρώματα του δειλινού. Η μέρα είχε κουραστεί να φορά τον ήλιο για καπέλο κι είπε στη νύχτα να ντυθεί με το ασημόκεντημένο φόρεμά της και να κατέβει για να κάνουν συντροφιά.

Ο κάβουρας, ο αστερίας κι ο αχινός μάζεψαν τις πολύχρω-μες ομπρέλες τους, τίναξαν από πάνω τους τη χρυσοκίτρινη άμμο και καθώς τυλίγονταν με

τα γαλαζοπράσινα νερά του Ιονίου, μας έταξαν καινούργια ταξίδια. Μια σταγόνα σεργιάνι-σε πάνω στο κίτρινο φύλλο της μουριάς στην άκρη του δρόμου, προσφέροντας θέση δίπλα της, στον αργοκίνητο σαλίγκαρο, που μάζευε τη δροσιά της πρώ-της βροχής από τις καταπράσι-νες πευκοβελόνες. Δυο γκρίζα σύννεφα ήρθαν και στάθηκαν μπροστά στο παράθυρο παίζο-ντας με το κόκκινο γεράνι στη γλάστρα. Χτύπησαν το τζάμι απαλά δείχνοντας με ουράνια τόξα, με τη γεύση του κάστανου και τη μυρωδιά του κυδωνιού και του μούστου. Ο Σεπτέμβρης ερχόταν από μακριά με τη σάκα φορτωμένη στον ώμο. Ξοπί-σω του έτρεχε ο Οκτώβρης με το μικρό του καλοκαιράκι κι ακόμη πιο πίσω ο Νοέμβρης

βαρύς, συννεφιασμένος, μ' ένα ξέσκεπο σκουφάκι στ' ανακατε-μένα μαλλιά. Στην αυλή του σχολείου άπλωσαν το γέλιο τους, άρχισαν τα πειράγματα, άνοιξαν τις αγκαλιές και ενώθη-καν με ατέλειωτα παιδικά χαμό-γελα και καλωσόρισαν το φθι-νόπωρο.

Ρούλα Ευθυμίου

Στη μνήμη του Ζαγορίσιου ιατροφιλόσοφου...

Πλατεία των Άνω Πεδινών πήρε το όνομα του Ιωάννη Λαμπρίδη

Θερμή αναφορά στο έργο του από τους «Ζωσιμάδες»

Μεγάλη η προσφορά ιατρική, ιστορική, πνευματική αλλά και υλική του Ιωάννη Λαμπρίδη τόσο για τα Γιάννενα όσο και για ολόκληρη την Ήπειρο.

Ο διακεκριμένος ιατροφιλόσοφος και ιστορικός άφησε πίσω του ένα σπουδαίο έργο το οποίο διασώθηκε από την Εταιρεία Ηπειρωτικών Μελετών και συγκαταλέγεται πια ανάμεσα στις λαμπρές προσωπικότητες που έχει «γεννήσει» ο τόπος μας.

Πρόσφατα, λοιπόν, ως μικρή αναγνώριση αυτής της προσφοράς το όνομα του Ιωάννη Λαμπρίδη δόθηκε σε Κεντρική Πλατεία των Άνω Πεδινών, της ιδιαίτερης πατρίδας του, με πρωτοβουλία του απογόνου του επίτιμου αεροπαγίτη **Βασιλείου Λαμπρίδη** και σε συνεργασία με τον Σύνδεσμο Αποφοίτων Ζωσιμαίας Σχολής Ιωαννίνων και τον Δήμο Ζαγορίου.

Σε μια σεμνή εκδήλωση στα Άνω Πεδινά η Κεντρική Πλατεία ονομάστηκε «Πλατεία Ιωάννη Λαμπρίδη» και σε περίοπτη θέση αναρτήθηκε τιμητική πινακίδα με το όνομά του. Με τις σύντομες ομιλίες τους ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Αποφοίτων Ζωσιμαίας Σχολής **Φρίξος Πλούρης** και ο φιλόλογος κ. **Παπικιώτης** εξή-

ραν την προσωπικότητα και την προσφορά του τιμώμενου, προς την Ήπειρο και την επιστήμη.

Άφησε πλούσιο έργο

Όπως ανέφεραν οι ομιλητές, στα δίσεχτα χρόνια της σκλαβιάς, ο Ιωάννης Λαμπρίδης με καθημερινούς μόχθους και κινδύνους περιηγήθηκε ολόκληρη την Ήπειρο, γνώρισε και κατέγραψε την πλούσια πολιτιστική της κληρονομιά και μας άφησε το αθάνατο έργο του, το οποίο πρόσφατα κατέστησε γνωστό με τις μνημειώδεις εκδόσεις της Ε.Η.Μ.

Αναγνώρισε, πρώτος αυτός, την μεγάλη προσφορά των μεγάλων Ηπειρωτών Εθνικών Ευεργετών προς την Ήπειρο, προς το έθνος και προς ολόκληρη την ανθρωπότητα και έδωσε σκληρές μάχες για να γίνεται σεβαστή η βούλησή τους και να διατίθενται οι καρποί των μόχθων τους για τους κοινωφελείς σκοπούς που όρισαν με τις διαθήκες τους.

Ευεργέτης τα Γιάννενα

Ο ίδιος ο Ι. Λαμπρίδης ευεργέτησε με την προσφορά του την πόλη των Ιωαννίνων χαρίζοντας σωματική και ψυχική υγεία στους κατοίκους της, ενώ ταυτόχρονα,

με την επιστημονική του κατάρτιση, με το ήθος και την πνευματικότητα τους υπήρξε, επί χρόνια πρωτοπόρος στην πνευματική ζωή της πόλης, ώστε να αναδειχτούν τα Γιάννενα πρώτα και στα Γράμματα, όπως επισημαίνεται σε χθεσινή σχετική ανακοίνωση των «Ζωσιμάδων».

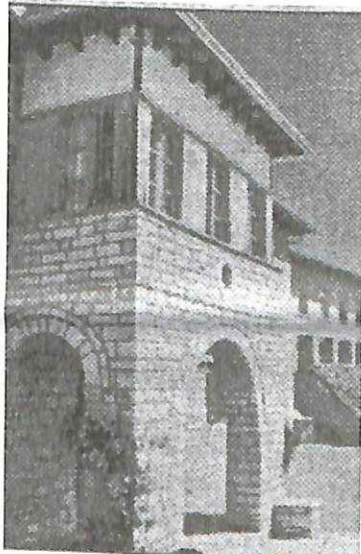
Δεν λησμόνησε δε, τα δυο αξιόλογα ιδρύματα που του προσέφεραν τα απαραίτητα εφόδια για μία λαμπρή σταδιοδρομία στη ζωή του, δηλαδή την Ριζάρειο Εκκλησιαστική Σχολή και το Πανεπιστήμιο Αθηνών, των οποίων υπήρξε ένας από τους δωρητές.

Κλείνοντας την ανακοίνωσή τους, οι «Ζωσιμάδες» τονίζουν με έμφαση πως «ο Ιωάννης Λαμπρίδης τίμησε, με την ζωή και με την δράση του, τον εαυτό του, τίμησε την οικογένειά του και την ιδιαίτερη πατρίδα του, τα Σουδενα, τίμησε την επιστήμη, της οποίας σε όλη του τη ζωή υπήρξε πιστός υπηρέτης. Αξιώθηκε να έχει λαμπρούς συνεχιστές του έργου του, από την οικογένειά του, ανάμεσα στους οποίους διακρίθηκαν για το ήθος και την προσφορά τους ο αείμνηστος Γυμνασάρχης Στάθης Λαμπρίδης και ο επίτιμος Αεροπαγίτης Βασίλειος Λαμπρίδης.

Αιτήσεις έως 30 Σεπτεμβρίου

Νέες μαθήτριες δέχεται η Ριζάρειος Χειροτεχνική Σχολή Μονοδενδρίου

Δέκα μαθήτριες θα δεχθεί φέτος η Ριζάρειος Χειροτεχνική Σχολή Μονοδενδρίου για το σπουδαστικό έτος 2015-16 με στόχο την κατάρτισή τους στην υφαντική τέχνη, την ταπητουργία, το κέντημα (μηχανής και χιρός) και άλλων μορφών χειροτεχνίας, όπως διακοσμητικών ειδών, ανθοδετικής, ζωγραφικής και κοσμήματος.

Η φοίτηση για τις καταρτιζόμενες είναι διετής, ενώ υπάρχει δυνατότητα, καθημερινώς, μετακίνησής τους με το λεωφορείο της Σχολής από και προς τα Γιάννενα. Για όσες κατάγονται από άλλες περιοχές της Ελλάδος υπάρχει δυνατότητα δωρεάν φιλοξενίας (σίτιση-διαμονή) στο οικοτροφείο της Σχολής στο Μονοδένδρι.

* Πληροφορίες και Αιτήσεις συμμετοχής καθημερινά, ώρες 09:00-16:00 έως και την 30/09/2015 στη διεύθυνση: Ριζάρειος Χειροτεχνική Σχολή Μονοδενδρίου, 440 07 Ιωάννινα. Τηλ. 26530 71382, 2653071311, 2653071573 & 2653071119, email: sales@rizarios.gr και στα κεντρικά γραφεία Διοικήσεως e-mail: info@rizarios.gr.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

ΕΦΥΓΕ Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ (ΚΟΥΛΗΣ) ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Σε ηλικία 80 ετών έφυγε από τη ζωή ο αλτρούιστής Κούλης στις 22-8-2015. Γέννημα και θρέμμα του Παπίγκου Ζαγορίου. Θεώρησα επιβεβλημένη την υποχρέωσή μου να αναφερθώ στον εκλιπόντα με τον οποίο έζησα μισόν και πλέον αιώνα και είχα διεισδύσει στα μύχια της ψυχής του,

κάτι που ήταν αμοιβαίο. Οι απόψεις μου που θα διατυπώσω για τον Κούλη, έτσι τον αποκαλούσαμε, είναι εκδηλωτικές της λύπης μου και δεν ανήκουν στη σφαίρα των συνήθων τυπικών μεταθανάτιων επαίνων, κατοπτρίζουν την αδιαμφισβήτητη πραγματικότητα και είναι συμβατές μαζί της.

Η μνήμη του εκλιπόντος θα είναι αιώνια γιατί είναι ανεξίτηλα γραμμένη στη φλούδα της συνειδήσεως όσων τον γνώρισαν και τον έζησαν. Μας άφησε μια υποθήκη για την αξιοζήλευτη και αξιομίμητη ΥΣΤΕΡΟΦΗΜΙΑ του που θα αποτελεί εσαεί παράδειγμα τόσο για τους Επιγενομένους όσο ιδιαίτερα για τους Νέους μας...

Χριστιανός: Πίστευε στη Θρησκεία του Χριστού. Από τα παιδικά του χρόνια μέσα στην Εκκλησία, κοντά στον παπά με το λιβανιστήρι και το Σταυρό. Επί δεκαετίες θήτευσε εκκλησιαστικός επίτροπος. Λίγες ημέρες, προ του θανάτου του υποβασταζόμενος εκκλησιαζόταν.

Οικογενειάρχης: Με τον ισχνό μισθό του, ως υπάλληλος στην κοινότητα Παπίγκου με το σφυρί και το σκεπάρι στο χέρι πολυπράγμων, κάθιδρος εργαζόταν αλόγιστα και δημιουργήσε αξιόλογη περιουσία για τα δύο παιδιά του. Γαλούχησε την οικογένειά του στα χνάρια του, ιδιαίτερα τον αλτρούισμό μεθερμηνευόμενο στη φροντίδα για το καλό των συνανθρώπων ανυστερόβουλα. Ασυμβίβαστος με την κακότητα.

Κοινωνικές δραστηριότητες: Επί σειρά ετών ήταν σύμβουλος στο κοινοτικό συμβούλιο Παπίγκου και μέλος του Εξωραϊστικού Συλλόγου Παπίγκου. Υπήρξε πρόεδρος του Ορειβατικού Συλλόγου Παπίγκου με υποδειγματική δραστηριότητα. Από το μετερίζι αυτό είχε οργανώσει επιτυχώς δύο Πανελλήνιες Ορειβατικές συγκεντρώσεις στο Πάπιγκο και είχε εκμειεύσει τα συγχαρητήρια της Ομοσπονδίας Ορειβατών Ελλάδος. Συμμετείχε, με την ενεργό παρουσία του, σε όλα ανεξαιρέτως τα ορειβατικά συνέδρια και τις Πανελλήνιες ορειβατικές συγκεντρώσεις της Ομοσπονδίας Ορειβατών Ελλάδος. Ήταν ο διοργανωτής των κυνηγετικών ομάδων Παπίγκου, πρωτοστάτούσε και αποτελούσε την ψυχή των κυνηγών που τόσο ανάγκη είχαν από τις συμβουλές και τη φροντίδα του.

Ανεπανάληπτος ο εκλιπών, μας άφησε δυσαναπλήρωτο κενό. Με την υστεροφημία του μας παραδειγματίσε και μας δίδαξε... Με τη συμμετοχή και τη δραστηριότητά του στην Ομοσπονδία Ορειβατών Ελλάδος είχε γίνει πασίγνωστος. Αυτό φάνηκε από την πρωτοφανή και ανέλπιστα κοσμοσυρροή στην κηδεία του που αιφνidiάσε τους πάντες.

Αιωνία η μνήμη του

Λεωνίδας Νικόπουλος

ΕΦΥΓΕ Ο ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ ΜΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΨΥΧΟΥΛΑΣ (1933-2015)

Πέθανε την Παρασκευή 28 Αυγούστου και κηδεύτηκε στα Γιάννενα, όπου μόνιμα διέμενε. Καταγόμενος από την Κρανιά Γρεβενών παντρεύτηκε τη Ζαγορίσια (Βραδέτο) Δωροθέα Τσολάκα κι αγάπησε το Βραδέτο και το Ζαγόρι σαν να ήταν γέννημά του.

Ήταν ο επίσημος... φωτογράφος της Ι.Λ.Ε.Ζ. και του περιοδικού μας όλα τα τελευταία χρόνια. Ακούραστος, πρόθυμος και ανιδιοτελής πάντα. Ολόκληρα φωτογραφικά ALBUM, γέμισαν από τις εκδηλώσεις και τις δραστηριότητές μας. Έτσι η παρουσία του θα είναι πάντα ανεξίτηλη εδώ στην Ι.Λ.Ε.Ζ.

Έφυγε λίγες ώρες πριν μπορέσει να διαβάσει στο προηγούμενο τεύχος τα συγχαρητήρια για την ορκωμοσία ως πτυχιούχο της Γαλλικής Φιλολογίας, της αγαπημένης του εγγονής Χαράς Τσουνη. Και τότελε τόσο πολύ.

Στη σύζυγό του Δωροθέα, τα παιδιά του Δημήτρη, Χρυσάνθη και Ευάγγελο και στα εγγόνια του Χαρά και Σταύρο Τσουύνη τα πιο θερμά συλλυπητήριά μας.

«Το Ζαγόρι μας»

Τιμήθηκε η μνήμη των θυμάτων του Ολοκαυτώματος Ζαγορίου

Εκδηλώσεις για τη μνήμη των θυμάτων κατά την περίοδο της Κατοχής από τα Γερμανικά στρατεύματα

— Την Κυριακή 16 Ιουλίου τιμήθηκε στο Γρεβενίτι η μνήμη των θυμάτων του ολοκαυτώματος Ζαγορίου.

Την επιμνημόσυνη δέηση τέλεσε ο Μητροπολίτης Ιωαννίνων κ. Μάξιμος και παρέστησαν ο περιφερειάρχης κ. Αλέξανδρος Καχριμάνης, ο Δήμαρχος Ζαγορίου κ. Β. Σπύρου, ο πρώην Δήμαρχος κ. Γαβριήλ Παπαναστασίου και οι στρατιωτικές Αρχές μέσα σε μια συγκινητική ατμόσφαιρα.

— Επίσης ανάλογες εκδηλώσεις για την ημέρα Μνήμης των θυμάτων Ναζιστικής Κατοχής έγιναν και στο Μεσοβούνι Ζαγορίου το Σάββατο 25ης Ιουλίου 2015.

Ας είναι αιωνία η μνήμη των συμπολιτών μας.

ΑΝΩ ΡΑΒΕΝΙΑ**Βαπτίσεις**

– Η Εύη και ο Κώστας Β. Μίχας βάπτισαν τον πρωτότοκο γιο τους και του έδωσαν το όνομα του παππού του **Βασίλειος**. Να ζήσει γερό, τυχερό και στα στεφάνια του να χαρούν!...

Γάμοι

– Το γεγονός του καλοκαιριού ο παραδοσιακός γάμος του **Σπύρου Θ. Μίχα** και της εκλεκτής του **Μαρίας Θανασιάς** στον Ι. Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου Άνω Ραβενίων στις 22 Αυγούστου 2015. Να ζήσουν τα παιδιά, να ευτυχίσουν απογόνους και όλα του κόσμου τα καλά να αποκτήσουν.

Θάνατοι

– Στις 28-7-2015 έφυγε από τη ζωή η 86χρονη **Καλιόπη χήρα Στεφ. Ρούντα**. Θερμά συλλυπητήρια στους συγγενείς της.

ΕΛΑΤΗ**Θάνατοι**

– Ο 71χρονος **Αλέξιος Οικονόμου** έφυγε από τη ζωή στις 8-9-2015. Θερμά Συλλυπητήρια!

ΚΑΣΤΑΝΩΝΑΣ**Θάνατοι**

– Η 87χρονη **Φιλομήλα Αρμενοπούλου**, το γένος Τζιάσιου από Σκαμνέλι έφυγε από τη ζωή στις 11-9-15. Θερμά συλλυπητήρια στους συγγενείς.

ΜΑΝΑΣΣΗΣ**Θάνατοι**

– Η 69χρονη **Λευκοθέα Παπαδοσιλείου**, το γένος Ματσοπούλου απεβίωσε στις 11-9-2015. Πάνδημη έγινε η κηδεία της στα Χανιά Κρήτης. Θερμά συλλυπητήρια στους συγγενείς της.

ΠΑΠΙΓΚΟ**Γάμοι**

– Η **Ελισσάβετ Κων/νου Πασχάλη** και ο **Τάσος Λάκκας** από Καλλιθέα Κόνιτσας παντρεύτη-

ΕΥΧΕΣ ΣΤΗ**ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΓΚΕΡΛΕ**

Με καθυστέρηση πληροφορηθήκαμε την πρόσφατη περιπέτεια υγείας της συνεργάτιδας του περιοδικού και υπαλλήλου του Δήμου Ζαγορίου κυρίας Δέσποινας Γκερλέ. Της ευχόμαστε γρήγορη ανάρρωση και σιδερένια.

«Το Ζαγόρι μας»

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ**ΑΡΙΣΤΗ****Βαπτίσεις**

– Στις 29 Αυγούστου 2015 και στην εκκλησία της Παναγίας Χαλκίων της Θεσ/νίκης, βαπτίστηκε ο γιος του ζεύγους **Φάνη Τσακίρη** και **Βάσως Γεωργ. Βανδέρα**.

Ο νεοφώτιστος πήρε από το νονό του **Σταμάτη Γιαννάκη** το όνομα **Ιωάννης** και έτσι απέκτησε την προσωπικότητά του.

Μετά τη βάπτισή, το γεγονός χαιρετίστηκε και γιορτάστηκε πλούσια στα Λαδάδικα της Θεσσαλονίκης, στο εστιατόριο «Κουζίνα Κιούπια».

Ευχόμαστε στο νεοφώτιστο Γιάννη η ζωή να του χαρίσει υγεία, προκοπή και ευτυχία. Τους γονείς του, καθώς και σε όλους τους συγγενείς του, αμφοτερόπλευρα, να τους ζήσει και να είναι πάντα γερός, δραστήριος και προκομένος.

Στ. Συκ.

Συγχαρητήρια

– Συγχαρητήρια στον **Αναστάσιο Ζαφείρη**, γιο του Παναγιώτη και Ελένης Ζαφείρη που κατέκτησε το χρυσό μετάλλιο στους Πανελλήνιους Αγώνες Κολύμβησης στα 50 μέτρα ύπτιο, που έγιναν στο Περιστέρι 26-27 Ιουνίου 2015. Εύχομαι στον εγγονό μου πάντα επιτυχίες.

Η γιαγιά του
Αριάδνη Ζαφείρη

– Συγχαρητήρια στην **Μαριλένα Τασιούλα**, κόρη του Θωμά Τασιούλα και της Ελένης Ζαφείρη που πήρε το πτυχίο της από το Μαθηματικό Ιωαννίνων. Εύχομαι καλή τύχη στην ζωή της.

Η γιαγιά της
Αριάδνη Ζαφείρη

– Ευχόμαστε στην ανιψιά και ξαδέσφη μας **Μαριλένα Τασιούλα** συγχαρητήρια για το πτυχίο της από το Μαθηματικό Ιωαννίνων.

Οικογένεια
Παναγιώτη Ζαφείρη

ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΟΙ**Συγχαρητήρια**

– Θερμά συγχαρητήρια στην **Ευφροσύνη Παππά**, κόρη της Ανδρομάχης Κομπάρου και του Δημητρίου Παππά και εγγονή του αείμνηστου Μιχάλη Κομπάρου

και της Κλεονίκης που πέρασε στο Τμήμα Νηπιαγωγών του Παιδαγωγικού Ιωαννίνων. Καλή φοίτηση, νάναι γερή και να την καμαρώνουν.

Η γιαγιά της Κλεονίκη
«Το ΖΑΓΟΡΙ μας»
Ρούλα Ευθυμίου

ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΟΙ**Θάνατοι**

– Την Πέμπτη 9 Ιουλίου 2015 έφυγε πρόωρα από τη ζωή ο συγχωριανός μας **Κώστας Αθαν. Λαδιάς** σε ηλικία 56 ετών και κηδεύτηκε την επομένη στον Ι. Ν. Κοιμήσεως της Θεοτόκου Ασπραγγέλων μετά από διετή, αξιοπρεπή και δυνατή μάχη με την επάρατη νόσο. Υπήρξε ένας άνθρωπος με έντονη κοινωνική ζωή και παρουσία στους Ασπραγγέλους καθώς δεν έλειπε από τις δραστηριότητες και τα έθιμα του χωριού μας. Δεινός κυνηγός, μόνιμος ψήστης του παραδοσιακού οβελίου του Πάσχα, οργανωτής των εξορμήσεων στον κάμπο του χωριού μας Καθαρά Δευτέρα και Πρωτομαγιά, ανελλιπώς παρόν στα πανηγύρια και τα γλέντια και γενικότερα μια διακριτική παρουσία στα καφενεία και τις κοινωνικές συνεστιάσεις. Το Δ.Σ. του Πολιτιστικού Συλλόγου Ασπραγγέλων εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια στην οικογένεια του εκλιπόντος, τους εύχεται καλή δύναμη και ιδιαιτέρως στον γιο του Σάκη να συνεχίσει τις οικογενειακές παραδόσεις με την ίδια αγάπη για το χωριό μας που του εμφύσησε ο πατέρας του.

Οικονομική ενίσχυση, αντί στεφάνων, στον Σύλλογό μας προς τιμήν του θανόντος προσέφεραν οι εξής: Ευαnthia Βασδέκη, οικ. Βαγγέλη Γιακουμή, Κωνσταντίνος Γκίτσας, Βασιλική Ζαμπάκολα, οικ. Σωτήριου Ζαμπάκολα, οικ. Θεοδώρου Κάστενον, οικ. Χρήστου Κρανά, οικ. Γιώργου Κώτσια-Καλυψούς Λαδιά, οικ. Βασιλή Λαδιά, οικ. Κλεομένη Λαδιά, οικ. Δημητρίου Μπίκα και οικ. Παρασκευής Φωτοπούλου τους οποίους και ευχαριστούμε.

– Το Σάββατο 29 Αυγούστου 2015 έφυγε από τη ζωή ο **Δημήτριος (Τάκης) Ράφτης**, καταγόμενος από το Μεγάλο Περιστέρι. Γαμπρός στο χωριό μας, τους Ασπραγγέλους, έζησε εδώ το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του και δημιούργησε την οικογένειά

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

πρώτο τους κοριτσάκι στις 23/7/2015. Νάναι γερό και να το καμαρώνουν.

ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΣ**Συγχαρητήρια**

– Στο **Σπύρο Δρακόπουλο**, γιο του Στάθη και της Αλεξάνδρας Χρόνη, που πέτυχε ανάμεσα στους πρώτους στις Πανελλήνιες εισαγωγικές εξετάσεις για τη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, από καρδιάς συγχαρητήρια για την επιτυχία του κι ευχές για παραπέρα πρόοδο και άλλες επιτυχίες...

Στους φίλους γονείς του Στάθη και Αλεξάνδρα, στη γιαγιά Σοφούλα και φίλτατο Αριστόβουλο, παππού, να χαίρονται και να καμαρώνουν πάντα επιτυχίες των παιδιών τους...

Με την αγάπη μας
Σωτήρης και Μαίρη

ΛΕΠΤΟΚΑΡΥΑ**Συγχαρητήρια**

– Θερμά συγχαρητήρια στον **Οδυσσέα Καμπετσή**, γιο του Γεωργίου και της Κων/νας Μήγιου-Καμπετσή και εγγονό του Αποστόλου Μήγιου και της Αθηνάς Καραβασιλή Μήγιου που πέρασε στο ΤΕΙ Ναυπάκτου στο Τμήμα Μηχανικών Υπολογιστών. Καλή φοίτηση και πάντα επιτυχίες στη ζωή του.

Οι παππούδες
Απόστολος και Αθηνά Μήγιου

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Βαπτίση είχε το τυπογραφείο μας το Σάββατο 29 Αυγούστου. Στις 7 το απόγευμα στον Άγιο Νικόλαο (Αγοράς), η συνεργάτιδά μας κ. **Ρεβέκα Γερ. Δούβαλη** και ο σύζυγός της κ. **Άρης Θ. Καραμήτσος**, ΑΕ/κός της Πολεμικής Αεροπορίας, βάπτισαν τον δεύτερο βλαστό της οικογένειας, ένα χαριτωμένο αγοράκι. Οι νονοί του Χριστόφορος και Ελένη Κουφαλιά του χάρισαν το όνομα **Θεοδόσιος - Γεράσιμος**.

Το μυστήριο τίμησαν με την παρουσία τους συγγενείς και φίλοι των οικογενειών, συνάδελφοι του Άρη από την Αεροπορική Βάση του Ακτίου και το προσωπικό του τυπογραφείου, οι οποίοι μετά τη βάπτισή παρακάθησαν σε πλούσιο δείπνο στη «Στοά Λούλη».

Στους ευτυχείς γονείς, τη Ρεβέκα και τον Άρη, τους παππούδες και τις γιαγιάδες, τον φίλο μας Γεράσιμο και την Κίτσα Δούβαλη και τον Θεοδόση και την Βάσω Καραμήτσου και στην μικρή Ηλέκτρα, την αδερφή του νεοφώτιστου, το «Ζαγόρι μας» απευθύνει τις θερμότερες ευχές.

Γερός και τυχερός ο μικρός Θεοδόσης-Γεράσιμος και να τον καμαρώσουν και γαμπροί οι δικοί του.

«Το ΖΑΓΟΡΙ μας»

ΠΑΠΙΓΚΟ**Συγχαρητήρια**

Θερμά συγχαρητήρια στην **Ιωαννίδου Ζωή** από το Πάπιγκο Ζαγορίου, κόρη της Βάνας Νικολάου και του Νίκου Ιωαννίδη, πήρε το πτυχίο της από το Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης Ιωαννίνων στις 24 Ιουλίου 2015.

Οι γονείς Βάνα Νικολάου
και Νίκος Ιωαννίδης

Οι παππούδες και οι γιαγιάδες

ΠΑΠΙΓΚΟ**Θάνατοι**

– Πέθανε και κηδεύτηκε στις 18 Σεπτεμβρίου στο χωριό του ο **Κωνσταντίνος Διαμαντής** πλήρης ημερών.

Στους δικούς του θερμά συλλυπητήρια...

«Το Ζαγόρι μας» - Β.Τ.

ΣΚΑΜΝΕΛΙ**Συγχαρητήρια**

– Θερμά συγχαρητήρια στον **Καλόγηρο Γεώργιο** του Ευσταθίου και της Μαρίας Μαργαρίτη, εγγονό των αείμνηστων Λάκη και Δόξας Μαργαρίτη, αγαπητών και αλησμόνητων κουμπάρων μας, που ορκίστηκε πτυχίουχος της Ιατρικής Σχολής του Παν/μίου Ιωαννίνων.

Καλή ειδικότητα και καλή σταδιοδρομία. Πάντα επιτυχίες στη ζωή. Επίσης συγχαίρουμε και την αδερφή του Γιώργου **Δόξα**, που έχει το όνομα της γιαγιάς της, που είναι πρωτοετής φοιτήτρια στη Νομική Σχολή του Παν/μίου Θεσ/νίκης. Καλή φοίτηση πάντα επιτυχίες. Δυστυχώς δεν ζουν ο παππούς και η γιαγιά να τους καμαρώσουν, που τους είχαν τόσο πολύ μεγάλη αδυναμία. Οικογένεια Στέφανου και Μαίρης Γαλανοπούλου

ΣΚΑΜΝΕΛΙ**Συγχαρητήρια**

Στην αγαπημένη μας ανηψιά **Μερόπη Τζούφη**, από μάνα Κάτω Σουδενιώτισσα και πατέρα Σκαμνελιώτη, για την επανεκλογή της ως βουλευτής ΣΥΡΙΖΑ Νομού Ιωαννίνων, θερμά συγχαρητήρια σ' αυτή και σ' όλη την οικογένειά της.

Οι θείοι σου
Στέφανος και Μαίρη
Γαλανοπούλου

Θάνατοι

– Πέθανε και κηδεύτηκε στις 31 Αυγούστου το πρωί, στο Σκαμνέλι ο **Γιάννης Κουσουρής**, αφήνοντας πίσω του μήνες συνετού οικογενειάρχη, υποδείγματος εργατικότητας...

Το Σκαμνέλι απώλεσε έναν ακόμα χρήσιμο και καλό συγχωριανό.

Ο Σύνδεσμος Σκαμνελιτών Αττικής συλλυπείται τα παιδιά του Λάζο και Νίκο, τα εγγόνια του και τους άλλους οικείους του.

ΦΡΑΓΚΑΔΕΣ**Θάνατοι**

– Ο **Αγαμέμνων Στεργίου** πέθανε στις 19 Αυγούστου 2015 στην Αθήνα και κηδεύτηκε στους Φραγκάδες στις 22 Αυγούστου πλήρης ημερών. Θερμά συλλυπητήρια στην οικογένειά του.

«Το ΖΑΓΟΡΙ μας»

Επιτυχόντες σε ΑΕΙ και ΤΕΙ**ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΟΙ**

– Η **Ματίνα Δασκάλου** του Λάκη και της Ελένης Παπαγεωργίου, πέρασε στο Χημικό του Π/μίου Ιωαννίνων. Συγχαρητήρια.

– Ο **Παναγιώτης Γκάνος** του Άρη πέρασε στο Τμήμα Ηλεκτρονικών υπολογιστών του Πανεπιστημίου Πατρών.

Θερμά συγχαρητήρια

ΔΙΚΟΡΦΟ

– Ο **Μάνθος Σακελλαρίου** του Βασιλείου πέρασε στο ΤΕΙ Κοζάνης, Τμήμα Μηχανικών Μηχανολόγων.

ΚΑΤΩ ΠΕΔΙΝΑ

– Ο **Αναστάσης Λιβανίδης** γιος της Άννας Τσατσοπούλου και του Κώστα Λιβανίδη, εγγονός των αγαπημένων μας Αλέκου και Ντίνας Τσατσοπούλου, πέτυχε στο Τμήμα Επιστήμης Υπολογιστών του Πανεπιστημίου Κρήτης (7ος) στη σειρά του.

Στον ίδιο, τους γονείς και τους παππούδες του, συμεριζόμενοι τη χαρά τους συγχαίρουμε θερμά, ευχόμενοι ευδοκίμους σπουδές.

«Το ΖΑΓΟΡΙ μας»

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ - ΔΩΡΕΕΣ

ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΟΙ

– Στη μνήμη του **Δημητρίου Ράπη** χρηματικά ποσά κατέβαλαν στην εκκλησία του χωριού μας οι:

– Οικογ.: Καραγιάννη Κωνσταντίνου, Τσαπάρη Ιωάννη, Καρβούνη Κων/νου, Καρβούνη Ανδρέα, Ράπη Χρήστος.

Στο παρεκκλήσι της Αγ. Παρασκευής του χωριού μας οι:

– Οικογ. Τσαπάρη Κων/νου, Σκάρλου Κοσμά, Παρασκευή Γόρα.

Στο παρεκκλήσι του Αγ. Αθανασίου του χωριού μας οι:

– Στούκα Ηλέκτρα και οικ. Καρατζίμα Πέτρου.

– Στη μνήμη του **Κων/νου Λαδιά** οι οικογ. Καρβούνη Ευαγγέλου, Γκοζίνα Ξενοφών, Καρβούνη Βύρωνα, Κάτσενου Παναγιώτη, Κασκάνη Δημητρίου, Κάτσενου Τηλέμαχου, Καραγιάννης Ιωάννης (βουλευτής

Ιωαννίνων)

Και στο εξωκλήσι της Αγίας Παρασκευής του χωριού μας οι:

– Οικογ. Τσαπάρη Κων/νου, Τσαπάρη Ιωάννη, Καραγιαννοπούλου Κων/νου, Ράπη Αγνής.

– Επίσης στη μνήμη της **Γαλάτειας Τσαπάρη** χρηματικό ποσό για την εκκλησία του χωριού μας κατέβαλε η κα **Γκάνου Μαρίνα**.

Η Εκκλ. Επιτροπή ευχαριστεί.

ΚΟΥΚΟΥΛΙ

Προσφορές

– Στη μνήμη της **Αριστέας Αλ. Τσουμάνη** που απεβίωσε στις 19-8-15, κατέθεσαν χρηματικά ποσά στην Εκκλησία Κουκουλίου (Κοίμησις της Θεοτόκου) οι οικογένειες: Ανδρέα Αλ. Τσουμάνη, Παύλου Αλ. Τσουμάνη, Παναγιώτη Αλ. Τσουμάνη, Αφροδίτης Κ. Τσουμάνη, Σταματίας Θ. Τσουμάνη, Γεωργίου Κ. Τσουμάνη, Χρήστου Θ. Τσουμάνη, Δημητρίου Καραμπά, Σπύρου Βλαχόπουλου, Άρη Τσουμάνη, Σπύρου Χρ. Τσουμάνη, Σπύρου Π. Τσουμάνη.

Η Εκκλ. Επιτροπή ευχαριστεί

ΠΑΠΙΓΚΟ

– Στη μνήμη του αγαπημένου μας **Δημητρίου (Κούλη) Αχ. Χριστοδούλου**, εκκλησιαστικού επιτρόπου

του Ιερού Ναού Αγίου Βλασίου Παπίγκου, αντί στεφάνου κατέθεσαν διάφορα ποσά συγγενείς και φίλοι σε διάφορους ναούς του Παπίγκου:

Η σύζυγός του Αλεξάνδρα και τα παιδιά του Νίκος και Βαγγέλης, οι οικογ. Λευτέρη Αχ. Χριστοδούλου, Θεοδόση Τσαβαλιά, Κώστα Ζησίδη, Αναστασίου Τσελλίδη, Λεωνίδα Νικόπουλου, Γεωργίου Ρωμανέλη, Γεωργίου & Αντιγόνης Μουζά, Δημητρίου Σιόλα, Νικολάου Κύρκου, Δημητρίου & Χρυσούλας Σκούρα, Ηλία Δουδούμη, Ανδρέα Αποστόλου, Θωμά Μπαλτά, Κώστα και Οκταβίας Λεχωρίτη, Κώστα Δουνιά, Κώστα Αποστόλου, Αντωνίου και Αγγέλας Κοντονικολάου στον Ορειβατικό Συλ. Παπίγκου, Κώστα Αδαμόπουλου στον Ορειβατικό Σύλλογο Παπίγκου, Σούλα και Άντα Χριστοδούλου, Ελένη, Κική και Δήμητρα Χριστοδούλου, Όλγα Μουζά, Ελένη Δερβένη, Αγγελική Πασχάλη, Βύρων Παπαγεωργίου, Εξωραϊστικός Σύλλογος Παπίγκου.

Η Εκκλ. Επιτροπή ευχαριστεί

ΦΡΑΓΚΑΔΕΣ

– Η **Μαίρη Τζοφλίδη** και η **Ανθούλα Τσιμποπούλου** προσέφεραν χρηματικό ποσό για το παρεκκλήσι Μεταμόρφωση του Σωτήρος.

Η Εκκλ. Επιτροπή ευχαριστεί.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΕΥΡΩ 90

Ιωαννίδης Δημοσθένης
Θεμελή-Ιωάννου Ολυμπία
Βαζιάκα Πετρούλα

ΕΥΡΩ 60

Λαδιάς Άλκης
Τσεργιογιάννης Θεόδωρος
Γουζγούνης Κων/νος
Παπάζογλου Εμμανουήλ
Γκοδίμη Φρόσω
Στάθης Γεώργιος
Πετράκης Σπυρίδων

ΕΥΡΩ 50

Παπαμιχαήλ Θεοχάρης
Καραβασίλη Αλεξάνδρα
Βαταβάλης Κων/νος

ΕΥΡΩ 40

Χαρισιάδου Ευγενία

ΕΥΡΩ 30

Τόσκα Γεώργιος
Στεργίου Βασίλειος
Στεργίου Νικόλαος
Βλαχοπούλου-Κουμπή Κλεονίκη
Λάκκα Νίκη
Γενναδίου Ξανθίππη
Ξάνθος Αλέξης

Φώτου Κων/να
Φώτου Κατερίνα
Δεμάτης Λεωνίδα
Κοντογιάννη Ευγενία
Βούλγαρης Ιωάννης
Βαλαρούρας Λεωνίδα
Γάρου Ελπίδα
Λένης Αχιλλέας
Σωτήρης Σωτήρης
Πισιόλης Ιωάννης
Μουτσόπουλος Αδαμάντιος
Στεργίου Κων/νος
Γκούβης Χρήστος
Κοματσέλη-Γκράτζιου Θεοδούλη
Κοματσέλη Στέλλα
Νιτσόπουλος Βασίλης
Λεοντίδης Βασίλειος
Λεοντίδης Ιωάννης
Παναγιώτου-Τσέφα Φωτεινή
Μουτσοπούλου Άννα
Ράπη Αφροδίτη
Βαρζώκας Αναστάσιος
Βλαχοπούλου Νίκη
Μήγιος Απόστολος
Σκαρβέλη Ουρανία
Βασδέκης Παύλος
Αποστόλου Κων/νος
Χριστοδούλου Ελένη

το ΖΑΓΟΡΙ μας

Ιδρυτής:
ΚΙΜΩΝ ΚΥΡΙΑΖΗΣ
ΕΤΟΣ 1978

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:

ΙΣΤΟΡΙΚΗ
ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:

ΤΖΙΟΒΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ι.Λ.Ε.Ζ.

Η ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ ΣΤΑΘΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΒΑΡΖΩΚΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ
ΤΖΙΟΒΑΣ ΦΡΙΕΣ
ΤΣΑΟΥΣΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ

★

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ

ΑΠΟ ΤΟ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΓΚΕΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
Επίτιμος Πρόεδρος
ΤΖΙΟΒΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
Πρόεδρος
ΝΤΙΝΑΛΕΞΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
Α' Αντιπρόεδρος
ΚΥΡΙΑΖΗΣ ΚΑΛΛΥ
Β' Αντιπρόεδρος
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΣΑΒΒΑΣ
Γεν. Γραμματέας
ΤΣΕΚΟΥΡΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
Ταμίας
ΖΑΧΑΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
Έφορος Εκδηλώσεων
ΣΤΟΥΚΙΔΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ
Μέλος

Αριστίνοη μέλη:
ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ-ΔΟΥΒΛΗ ΕΛΕΝΗ
ΣΥΚΙΩΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Εξελεγκτική Επιτροπή

ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
Πρόεδρος
ΚΑΨΑΛΗΣ ΦΩΚΙΩΝ
Μέλος

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ - ΕΙΣΦΟΡΕΣ

Περιοδικό «Το ΖΑΓΟΡΙ μας»
Σίνα 4 Ιωάννινα 454 44
και στο Μυροπωλείο
ΚΑΛΛΥ ΚΥΡΙΑΖΗ
Λόρδου Βύρωνος 21
Τηλ. 26510 26266
Ιωάννινα 45444

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Εσωτερικού 30 ΕΥΡΩ
Ευρώπης 40 ΕΥΡΩ
Εκτός Ευρώπης 50 \$ ΗΠΑ

ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΗ

ΡΟΥΛΑ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ:

Μ. ΔΟΥΒΛΗ - Π. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
28ης Οκτωβρίου 41 (Στοά Καμπέση)
Τηλ. 26510 20544 - 26510 27845
Ιωάννινα 454 44

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ

– Ο **Φωκίων** και η **Γαλάτεια Καψάλη** προσέφεραν στο περιοδικό μας 50 ευρώ στη μνήμη των γονιών τους **Ιωάννη και Αρτεμισίας Καψάλη**.

– Η **Φρόσω Λαδιά** και τα τέκνα της **Στέφανος και Αγγελος** με τη συμπλήρωση ενός έτους από το θάνατο του συζύγου και πατρός τους καταθέτουν στη μνήμη του στο περιοδικό μας 50 ευρώ. Αιώνια η μνήμη του.

– Ο **Πολύβιος Καρράς** προσέφερε στο περιοδικό μας 100 ευρώ για τις ανάγκες του.

– Επίσης ο **Πολύβιος Καρράς** προσέφερε στο περιοδικό μας 100 ευρώ στη μνήμη του **Αλέξη (Αλέκου Οικονόμου)**.

– Ο **Πασπαλιάρης Φάνης** προσέφερε ως ενίσχυση στο περιοδικό μας 200 ευρώ.

– Ο **Παπαναστασίου Γαβριήλ** προσέφερε ως ενίσχυση στο περιοδικό μας 50 ευρώ.

– Η **Τζούφη Θέκλα** προσέφερε ενίσχυση στο περιοδικό μας 50 ευρώ.

– Ο **Φωκίων Καψάλης** προσέφερε στο περιοδικό μας 20 ευρώ στη μνήμη του **Κων/νου Διαμαντή**.

Θερμές ευχαριστίες.

«Ζ»